

REFERENTS pàg 10

Els Diablers de Les Corts es preparen per viure el seu 30è aniversari

ENTITAT HISTÒRICA pàg 10

La Societat Coral l'Espiga, liderada per Manel Ollés, viu el concert del centenari

línialescorts ^{19 anys}

15/5/2024 · Núm. 291 · linialescorts.cat

Queixes per la construcció de dues noves facultats de la UB

L'AV de la Zona Universitària reclama un eix verd mentre la universitat diu que el projecte "és estratègic" pàg 10

Foto: Ajuntament

MOTOR DE LA CIUTAT pàg 16

Barcelona Comerç celebra el Dia Europeu del comerç local

A FONTS pàgs 12 i 13

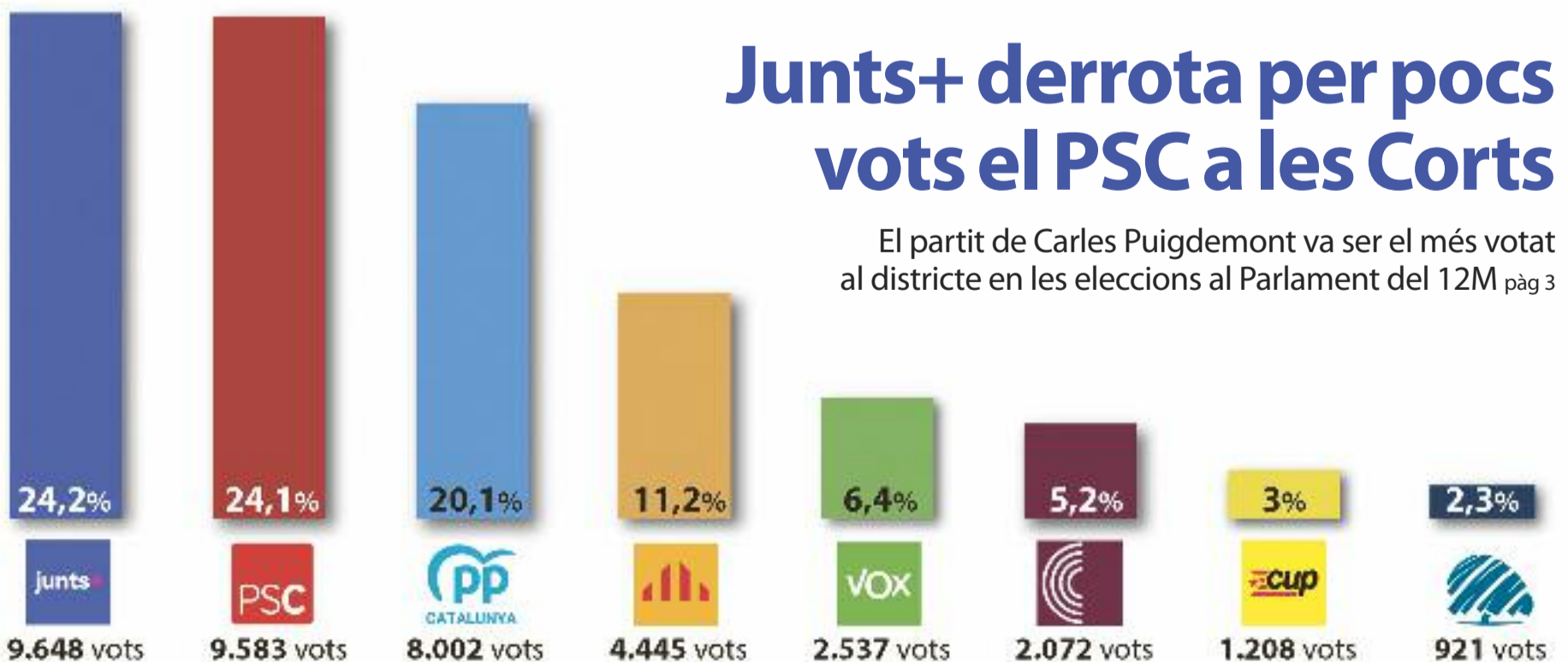
Racisme immobiliari: sense pis pel color de pell

Cuidar el patrimoni

Premien l'hort medieval del Reial Monestir de Pedralbes pàg 10

Junts+ derrota per pocs vots el PSC a les Corts

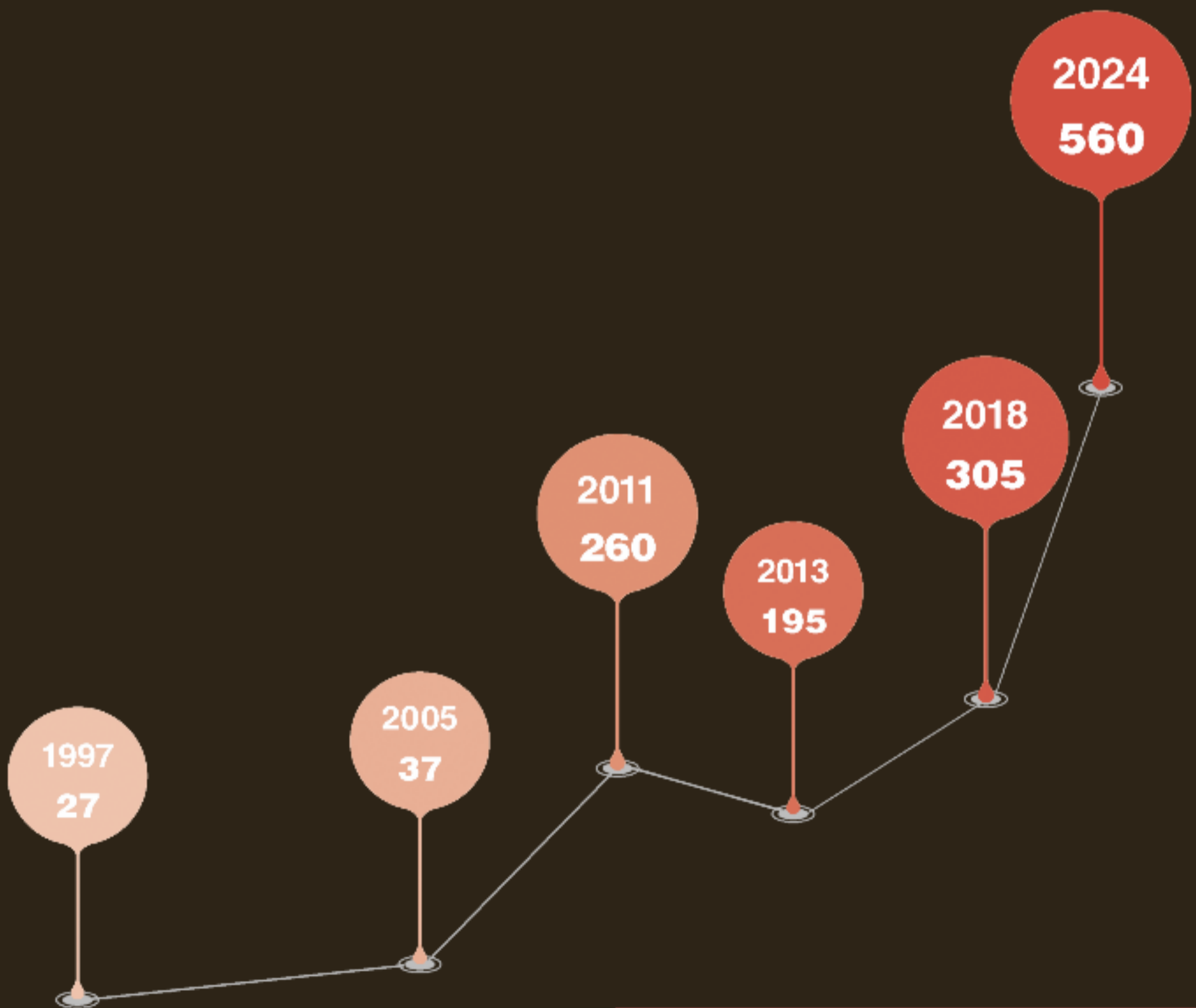
El partit de Carles Puigdemont va ser el més votat al districte en les eleccions al Parlament del 12M pàg 3

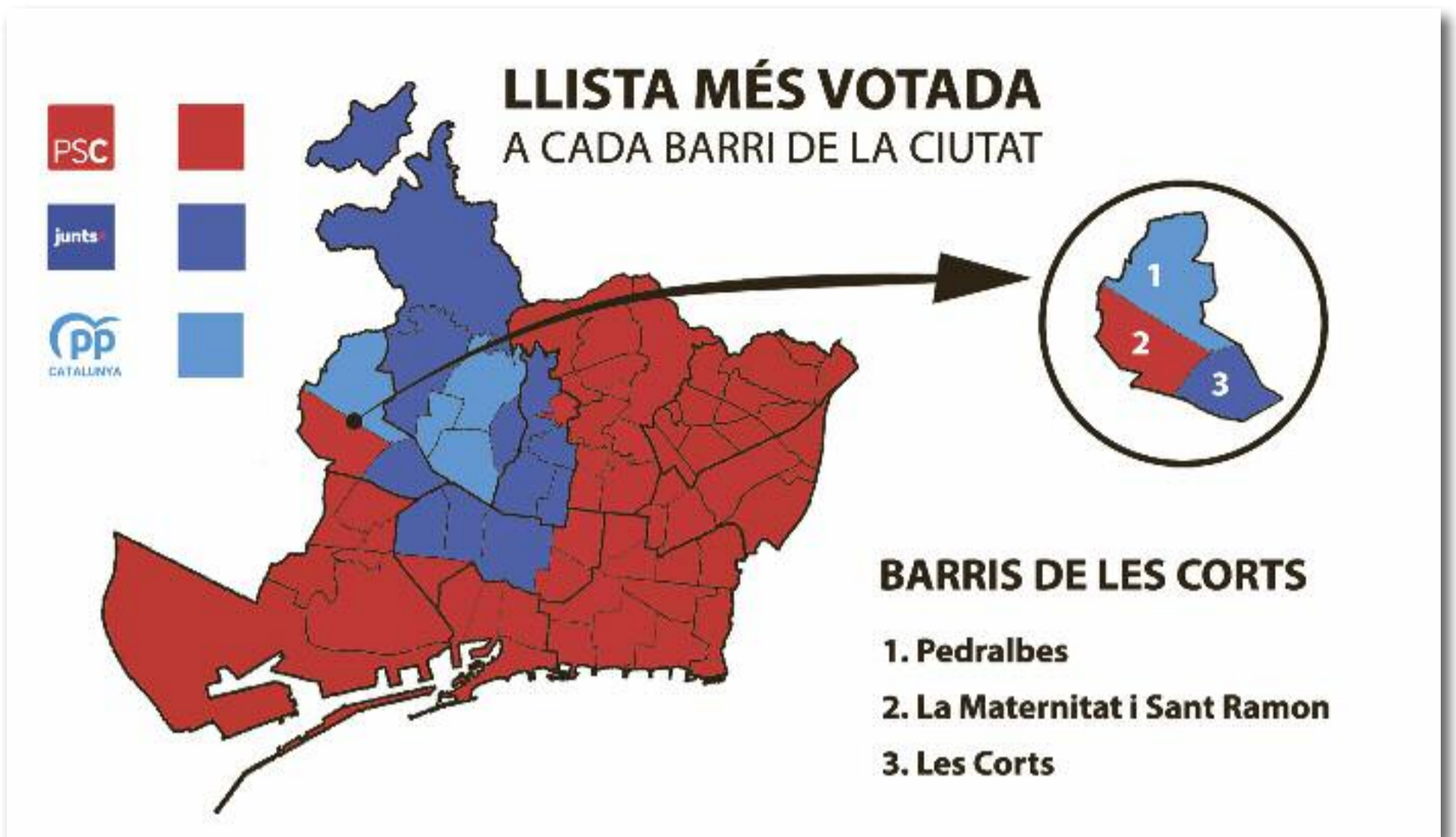
associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 560 mitjans associats

A les Corts, Junts+, PSC i PP es van endur, respectivament, la victòria a tres barris. Infografia: Línia Les Corts

Junts+ guanya per 65 vots

- » El partit de Carles Puigdemont va ser el més votat al districte a les eleccions del 12 de maig
- » El PSC, que va ser el guanyador de la jornada al conjunt del país, gairebé fa el 'sorpasso' a les Corts

Guillem Francàs
LES CORTS

Les eleccions al Parlament d'aquest 12 de maig van deixar una còmoda victòria del PSC, amb Salvador Illa al capdavant, al conjunt del país amb un total de 42 escons. Un triomf que també es va produir a Barcelona i que, per poc, no té lloc a les Corts, un districte que en la gran majoria de les cites electorals dels últims anys s'havia decantat per Junts per Catalunya –aquest cop Junts+–. Finalment, va ser Junts+ qui es va proclamar vencedor a les Corts, tot i que amb un avantatge respecte dels socialistes molt estret.

De fet, la diferència entre Puigdemont i Illa va ser de menys d'un centenar de vots. Els dos partits van estar separats per 65 paperetes: Junts+ va obtenir 9.648 vots i el PSC 9.583. Això es va traduir en un marge d'una dècima percentual entre ells: 24,2% dels suports en el cas de la formació de centredreta i 24,1% pel que fa al partit de centreesquerra.

DAVALLADA D'ERC

A les Corts, com arreu del país, es va fer evident la derrota del gran perdedor de la nit, que va ser ERC. Els republicans, que al con-

junt de Catalunya van passar de 33 diputats a només 20, es van haver de conformar a ser la quarta força al districte, i a bastanta distància del PP, que va ser el tercer partit més votat. La caiguda d'ERC, respecte de les eleccions al Parlament del 2021, va ser de gairebé 2.000 vots a les Corts, cosa que va fer que el suport rebut es quedés en l'11,2% (4.445 vots). Els populars, que van firmar una gran jornada electoral –de 3 a 15 diputats– van recollir al districte el 20,1% dels suports (8.002 vots).

La cinquena força la va ocupar Vox, que al global del Parlament va quedar també en el cinquè lloc després d'obtenir 11 diputats, els mateixos que fa tres anys. Tot i això, a les Corts, el partit de Ignacio Garriga va treure uns resultats lleugerament pitjors que als anteriors comicis. Llavors va aconseguir el 8,9% dels suports (3.414 vots), un pèrdua de 2,5 punts percentuals en comparació amb el 12M de 2024.

LA CUP PERD SUPORT

A les Corts, la nit electoral també va ser negativa per un altre dels grans derrotats de la jornada, Comuns Sumar, que van quedar en sisè lloc. A la cambra catalana, els comuns van passar de 8 a 6 diputats. Al districte, però la pèrdua va ser poc significativa amb només 41 vots menys que el 2021 assolint el

5,2% dels suports. El resultat dels de Jéssica Albiach els va fer quedar per davant de la CUP a les Corts, un dels altres grans perdedors de la nit, que al conjunt del país van passar de 9 a 4 diputats. El grup anticapitalista liderat per Laia Estrada va perdre 545 vots respecte a les eleccions de 2021, relegant-los a la setena posició.

Finalment, l'extrema dreta independentista d'Aliança Catalana, que va entrar al Parlament amb dos diputats, va recollir a les Corts 921 vots (2,3%). Uns resultats més dolents que els del conjunt del país, on el seu suport va ser del 3,8%. Ciutadans, per la seva banda, va certificar la seva defunció i a les Corts només va recollir 319 vots (0,8%).

BARCELONA, VERMELLA

Els resultats de ciutat van deixar una victòria incontestable del PSC. Els socialistes van recollir el 28% dels suports (183.739 vots), amb una àmplia distància sobre Junts+, que va ocupar el segon lloc (19,7% punts percentuals gràcies a 129.686 vots). Una de les sorpreses de la nit va ser el tercer lloc del PP (13,7%), que va quedar per davant d'ERC (12,9%). Comuns Sumar va ser la cinquena formació (8,9%), Vox la sisena (6,2%), la CUP la setena (4,7%) i Aliança Catalana la vuitena (2%).

Empat a victòries entre Junts+, el PP i el PSC

BARRIS ▶ Pel que fa als barris de les Corts, les victòries van quedar repartides i Junts+, PP i el PSC van guanyar un barri cadascun. Els de Puigdemont van ser els més votats a les Corts. Els d'Illa, per la seva banda, van ocupar el primer lloc a la Maternitat i Sant Ramon. Finalment, els d'Alejandro Fernández van guanyar a Pedralbes amb la major diferència de vots en un barri.

El cas del PP a Pedralbes ha estat una de les excepcions al conjunt de la ciutat, ja que només ells van poder trencar amb les victòries de socialistes i juntaires. Ho van fer a tres barris de Sarrià-Sant Gervasi, a banda de Pedralbes, on van aconseguir el nombre més elevat de vots del districte (35,9%) i gairebé 2.000 vots dels 8.000 que van rebre. En segon lloc, i lluny dels populars, va quedar Junts+ amb el 22,9% dels vots, mentre el PSC va ser tercer (17,6%), amb la meitat dels vots que el PP.

En el cas de Junts+, el suport més gran el va rebre a les

Corts (25,7%), únic barri dels tres del districte on va guanyar, amb el PSC ben a prop en el segon lloc (24,4%) i el PP en el tercer (17,5%). ERC va ser la quarta força més votada (12,1%) i bastant més enrere ja van quedar Comuns Sumar (5,4%), Vox (5,2%), la CUP (3,6%) i Aliança Catalana (2,3%).

35,9%

Aquest és el millor resultat del PP al districte i el va assolir al barri de Pedralbes

I al barri de majoria socialista, la Maternitat i Sant Ramon, el suport cap a Illa va arribar al 26,4%. En aquest cas, Junts+ va ocupar el segon lloc amb el 21,8%. El podi el va tancar el PP amb 17,7% dels vots. A partir d'aquí, el patró va ser el mateix: ERC quart i Comuns Sumar, Vox, la CUP i Aliança Catalana bastant més avall.

La lupa

Bèsties i bestieses de ciutat

per Víctor Porres

Foto: Aj. de Barcelona

A Barcelona, homes i dones a part, hi ha molts tipus d'animals. A perill que un biòleg m'esterilitzi a la força per una micció fora de test, jo diria que es podrien classificar en quatre grups: domèstics clàssics, domèstics exòtics, salvatges lliures i salvatges en captivitat.

I, dins de cada grup, hi ha tanta varietat de bèsties com opinions respecte al lloc que ocupen o que haurien d'ocupar els animals en un hàbitat com és el de la gran ciutat. A alguns els molesten els gossos que van deixant rastres fecals per la vorera, a d'altres els amoïna que els porcs senglars es rebel·lin i acabin fent-se els amos d'aquesta immensa granja urbana, i n'hi ha que es preocupen pel benestar dels coloms i les rates, als quals consideren criatures injustament estigmatitzades i discriminades.

Jo, que soc de poble, em faig un embolic, perquè acabo confonent els animals domèstics amb els salvatges i, fins i tot, amb els comestibles. De petit, a casa vam tenir els típics animals de companyia: gats, gossos i canaris, i també cuidàvem amb propòsits culinaris conills, gallines, ànecs, guatles i fins i tot coloms. Però un dia em van regalar un ratolí blanc d'aquells que no paraven de xisclar a les parades de la Rambla i em va esclatar el cap, perquè no sabia si era una broma o realment em volien afalagar amb una nova mascota que, si no fos pel color del pèl, s'assemblava molt a aquelles bestioles que caçàvem amb trames al magatzem.

Em va consolar pensar que, si Susanita tenia un ratolí, jo també tenia dret a gaudir de la companyia

d'un rosegador, encara que el meu ni menjava confits d'anís ni jugava als escacs. Així que el vaig cuidar amb tot el meu entusiasme fins que un dia es va escapar de la gàbia i va desaparèixer per sempre, sense deixar una nota ni res. Els meus pares em van assegurar que, cansat de l'estrès del poble, s'havia traslladat a viure al camp, on es podia relacionar amb altres ratolins com ell i, ves a saber, potser hi muntaria una casa rural per allotjar-hi animalons de tots els colors i mides. Però jo desconfiava de la meua família des que havíem cuidat un corderet fins a fer-se adult i, després d'evadir-se del corral màgicament, com un Houdini llanut, a casa vam estar menjant xai durant setmanes. Molta casualitat!

Cal reconèixer que, a diferència de Nova York, a Barcelona no tenim esquiroles saltant pels arbres ni cocodrils i tortugues ninja aguantant a les clavegueres, però a la ciutat disposem d'unes 100 espècies autòctones de vertebrats, dels quals n'hi ha molts de protegits per llei: concretament, 55 aus, 2 amfibis, 8 rèptils i 7 mamífers. Segons l'Ajuntament, aquest patrimoni es veu amenaçat constantment per la pressió urbana i necessita protecció. D'acord, però qui protegeix les persones del creixent nombre d'animals? Perquè potser cal cuidar el berrat pescaire o el falcó pelegrí, però de coloms i cotorres anem molt ben servits.

I, per si no n'hi hagués prou, darrerament la rata negra s'està expandint per la ciutat a causa de l'augment de zones verdes, diuen els experts. Aquesta rata de muntanya, coneguda científicament com a *Rattus rattus* –és a dir, rata pura sang–, és més gran que la

grisa o de claveguera de tota la vida i està provocant una certa alarma entre els veïns i usuaris d'espais verds, com els Jardins de Paula Montal i els dels Tres Tombs, que s'han hagut de tancar per dur-hi a terme tasques de desratització. Una feina complicada, ja que es veu que la rata negra és més desconfiada que la parenta grisa i costa que caigui en els paranys, perquè es refia menys dels esquers que el ratolí Jerry.

Per tant, a qui se'ls acumularà la feina és als motivats de l'associació Refugio Puro Amor, uns ultraprotectors que defensen el dret a una vida digna d'animals urbans sovint mal vistos, com ara rates, cotorres, gavines i garses, tot i que gran part de les seves accions se centren en els coloms, que consideren els "animals més oblidats i els que menys ajuda reben, però els que més la necessiten". En part, tenen raó que existeix un greuge històric envers els coloms: un d'ells és el pare autèntic de Jesucrist, són el símbol de la pau i, alhora, el seu paper ha sigut vital com a missatgers voladors en temps de guerra i, per contra, els tractem amb menyspreu, anomenant-los "rates amb ales" o coses pitjors, si considerem que "rates" no és un insult.

La meua recomanació a Puro Amor, si volen triomfar amb el seu projecte de refugi antiespecista, és que vagin a plaça Catalunya i preguntin pel colom Amadeu. Si aconseguen que arribi puntual a l'hora de dinar, es pot convertir en un excel·lent ambaixador de marca, malgrat que sempre hi haurà algun incrèdul que acabarà cridant allò d'"el papa està boig!", el papa està boig!"

Aquí es piula

Tuits en paper

@KRLS

Hi ha opcions d'anar a la investidura amb una majoria més coherent i àmplia que cap altra i, per tant, anuncio la meua intenció de presentar la meua candidatura. És el moment de retornar a la conversa dins l'independentisme, agrupar aquesta majoria i esforçar-nos per evitar una repetició electoral.

@Miquel_R

Pensar que l'extrema dreta només venia d'Espanya ha estat un discurs habitual d'una part de l'independentisme per no reconèixer els propis monstres, menystenir-los i fins i tot absoldre'ls. Ara hi ha dues extremes dretes a les institucions i una majoria de dretes al Parlament.

@SoniaAndolz

Fa dies que hi penso... La societat està tan crispada, frustrada i angixada que algunes narratives són premiades només per dir el que es vol sentir. Les societats són complexes, les solucions fàcils i ràpides no existeixen i governar és complex i no pot fer-se amb mirada curta.

@MarotoReyes

És molt greu: segons hem conegut, l'Ajuntament de Madrid podria haver permès irregularitats a l'expedient de les obres il·legals escomeses al pis on viu Ayuso. Almeida ha de donar explicacions de per què la llei no s'aplica per igual a tots/es els/les madrilenys/es.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Coral l'Espiga

La Societat Coral de l'Espiga de les Corts ha omplert l'auditori AXA en un gran concert de celebració pel seu centenari. L'entitat està profundament vinculada al barri i manté l'esperit comunitari gràcies a les seves múltiples activitats.

pàgina 10

Reial Monestir

L'hort medieval del Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes ha estat reconegut per la Unió Europea. Les pràctiques sostenibles, la promoció del patrimoni i la implicació amb entitats socials de l'espai són fonamentals.

pàgina 10

Diablers de Les Corts

El foc i la cultura popular ompliran els carrers del nucli històric de les Corts durant els actes de celebració del 30è aniversari dels Diablers. L'entitat ha preparat tota mena d'activitats i preveu engrescar tots els veïns del barri.

pàgina 10

El + llegit

línialescorts.cat

- 1 *Creix la participació a les Corts, però menys que al matí*
- 2 *Junts+ guanya a les Corts amb un avantatge mínim sobre el PSC*
- 3 *La participació a les Corts està creixent gairebé tres punts aquest 12M*
- 4 *Vilagrà, sobre la nova mostra de l'Espai Línia: "S'han desterrat de l'oblit periodistes històriques"*
- 5 *Barcelona torna a potenciar les iniciatives culturals sorgides des dels barris*

Treballar menys per treballar tothom

per Pedro Jesús Fernández

La reducció de la jornada laboral i la distribució equitativa del treball són conceptes que han estat debatuts durant molts anys. Aquesta idea es basa en el principi que, amb els avenços tecnològics i l'augment de la productivitat, les empreses podrien operar eficientment amb jornades més curtes sense afectar els salaris. Això podria esdevenir una millora de la qualitat de vida i permetria a les persones treballadores tenir més temps per al desenvolupament personal. A més, podria ajudar a reduir l'atur, ja que la feina es repartiria entre més persones, especialment en el cas de les dones i els joves, que sovint pateixen taxes més altes d'atur i precarietat laboral. Aquest canvi també podria representar una oportunitat significativa per a la igualtat en el lloc de treball.

No obstant això, no podem ignorar que la implementació d'aquesta proposta presenta desafiaments, com ara l'acceptació per part dels empresaris, sempre reticents a una millor redistribució de la riquesa, i la necessitat d'ajustar les expectatives de producció i rendiment. També cal considerar l'impacte en els sectors on la presència física és essencial.

Hem de tenir present que la lluita per una jornada laboral de vuit hores va ser un moment clau en la història dels drets laborals, marcant un abans i un després en la relació entre treballadors i empresaris. Aquesta conquesta va ser el resultat d'una llarga sèrie de reivindicacions i conflictes que, malauradament, van costar vides humanes. No obstant això, va esta-

blir un precedent important per a les futures generacions en la lluita per condicions laborals més justes i humanes. Avui dia, la majoria social i econòmica considera raonable revisar aquesta jornada laboral per aconseguir un millor equilibri entre la vida laboral i personal.

No obstant aquests avenços, hem de reconèixer que encara hi ha desafiaments com les desigualtats econòmiques, l'atur i els salaris insuficients, que continuen sent temes centrals en el debat social i econòmic. Per això, la defensa de les desigualtats i la manca de solucions efectives per l'atur o per a la millora dels salaris, és insostenible com també ho és que hi hagi treballadors que amb el sou que cobren no arribin a final de mes. Aquestes són postures generalment associades amb sectors reaccionaris que es beneficien de l'*statu quo* o que no veuen la necessitat d'un canvi social.

Aquesta resistència al canvi pot ser vista com un obstacle per a aquells qui busquen una societat més equitativa, on les condicions de vida de tots els sectors siguin millorades. Tanmateix, la història ens ha mostrat que els canvis significatius requereixen no només temps i constància, sinó també un compromís col·lectiu per part de tots els sectors de la societat.

A través de la solidaritat, l'educació i la participació activa en els processos democràtics es poden aconseguir millores substancials en les condicions de vida. Així, mentre celebrem els èxits del passat, com la jornada laboral de vuit hores, també hem de reconèixer que la lluita per la justícia social i econòmica és una tasca contínua que requereix l'esforç constant de tots. La societat avança quan treballa unida per aconseguir un futur millor per a tothom, sense deixar ningú enrere. La història del moviment obrer ens serveix per recordar que, malgrat els obstacles, el progrés és possible quan ens unim. Per tant, cal continuar defensant el dret a viure amb dignitat i assegurar que els beneficis es distribueixin de manera més justa i equitativa.

En el context del segle XXI, l'increment dels beneficis empresarials, especialment escandalosos en el sector financer, és una qüestió considerada urgent. La proposta de reduir la jornada laboral, augmentar els salaris i erradicar l'atur i la precarietat laboral són mesures que s'han d'aplicar com a possibles solucions per aconseguir una societat més justa i equitativa. En definitiva, la idea és que, amb millors condicions laborals, les persones podrien gaudir d'una millor qualitat de vida.

Línia Les Corts no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Illa

@ColoComunicador: Salvador Illa guanya les eleccions amb 42 diputats, primera vegada que el PSC guanya en vots i escons, però a 26 diputats de la majoria.

#Aragonès

@perearagones: Per responsabilitat amb el país i amb Esquerra Republicana, he comunicat a ERC que no prendré l'acta de diputat i que abandonaré la primera línia política.

#Rodalies

@eduardcabus: El robatori de coure a Montcada provoca quatre incendis en els túnels de Barcelona i col·lapsa Rodalies i Mitjana Distància durant dies. Ens prenen el pèl.

Les estacions d'AVE enmig del no res

per Max Zañartu

La crisi del 2008 va deixar una forta empremta a Catalunya i a l'Estat. D'un any per l'altre, centenars de milers de treballadors van acabar al carrer per culpa d'un còctel altament explosiu: la barreja de la crisi financera amb l'explosió de la bombolla immobiliària. Per al record, diverses proclames que tenien com a objectiu explicar com havíem arribat a aquella situació: si s'havia estirat més el braç que la màniga, si s'havia viscut per sobre de les nostres possibilitats, si calia ajustar-se el cinturó, si la crisi l'havien de pagar uns o altres...

Un dels blancs més freqüents del cabreig van ser les anomenades "infraestructures faraòniques", grans inversions que a ulls del públic obeïen més a criteris polítics que econòmics: autovies radials gratuïtes, línies de metro automàtiques amb giragonses inexplicables, aeroports sense passatgers... Tanmateix, dins de la categoria d'infraestructures faraòniques va fer especial fortuna una subcategoria en concret: les estacions de l'AVE "al-mig-del-no-res".

Molts van considerar insultant que, mentre es retallava en serveis bàsics, la xarxa d'Alta Velocitat Espanyola continués estenent els seus tentacles de manera imparabile des de Madrid. De fet, aquest discurs va trobar a Catalunya un bon caldo de cultiu: l'inici de la crisi de Rodalies, provocada per una forta desinversió (que aleshores començava a ser crònica) i una prioritització total per l'alta velocitat als accessos de Barcelona que escanyava el ferrocarril convencional. En resum, de la nit al dia es va fer una estesa de desenes de milers de quilòmetres de vies d'alta velocitat. Com que l'alta velocitat i les giragonses no són bons amics, es van evitar certs traçats per nuclis urbans, tot construint estacions completament excèntriques i, conseqüentment, absolutament infrautilitzades.

L'alta velocitat ha de complir dos requisits perquè l'adjectiu "alta" no sigui un simple eufemisme: traçats rectes i poques parades. Accelerar i frenar un tren a 300 km/h no es fa en pocs metres i, per tant, per treure profit a una velocitat punta elevada cal parar el mínim possible. És per això que l'alta velocitat i la capil·laritat territorial són com l'oli i l'aigua i, per tant, no són pocs els pobles i les ciutats que veuen passar trens d'alta velocitat pel seu municipi sense aturar-se o que, si els veuen parar, ho fan a desenes de quilòmetres del nucli urbà.

Val a dir que, a la lliga d'estacions d'AVE "al-mig-

del-no-res", Catalunya no es va quedar enrere: les estacions del Camp de Tarragona i Figueres-Vilafant han competit a primera divisió amb altres com Cuenca, Guadalajara, Requena-Utiel, Villena, Antequera-Santa Ana o Segovia. Sobre la idoneïtat d'aquestes estacions ja s'ha escrit rius de tinta i, per tant, no és l'objectiu de l'article. El principal propòsit d'aquestes línies és mostrar que en una cosa els espanyols són extremadament bons: copiar els francesos.

Si bé França va ser pionera en el desenvolupament de l'alta velocitat a Europa, Espanya no es va voler quedar enrere. Tot i el handicap que representava tenir una xarxa amb un ample de via diferent del de tota Europa, Espanya va crear des de zero una xarxa d'alta velocitat més extensa, més radial, amb més estacions "al-mig-del-no-res" i, en definitiva, més grandiosa que la de França. I ho va aconseguir. No en va, avui dia l'estat espanyol és dels països que construeix quilòmetres d'alta velocitat de manera més barata.

L'alta velocitat i la capil·laritat territorial són com l'oli i l'aigua

I no és que França no tingui estacions d'AVE envoltades de camps o d'aparcaments de cotxes. De fet, l'estat veí té moltes estacions d'alta velocitat a desenes de quilòmetres dels seus nuclis urbans: Aix-en-Provence TGV, Avignon TGV, Belfort-Montbéliard TGV, Besançon Franche-Comté TGV, Champagne-Ardenne TGV, Lorraine TGV, Gare de Mâcon-Loché-TGV, Meuse TGV, TGV Haute-Picardie, Valence TGV, Montpellier-Sud-de-France, Nîmes-Pont-du-Gard... Disputant-se amb Espanya aquesta espècie de Champions League d'estacions "al-mig-del-no-res".

La diferència entre França i el seu alumne avançat, Espanya, és que els francesos han connectat amb més o menys èxit aquestes estacions excèntriques a la xarxa de trens regionals, intentant evitar que la seva xarxa d'alta velocitat sigui una xarxa totalment paral·lela a la xarxa convencional, millorant la capil·laritat del servei de TGV. A Espanya, en canvi, les poques ganes i el doble ample de via (estàndard per a l'alta velocitat i ibèric per a la xarxa convencional) sí que han consolidat dues xarxes total-

ment paral·leles. Només als llocs on s'han instal·lat intercanviadors d'ample i es disposa de trens que poden canviar l'ample hi ha una certa compatibilitat entre les dues xarxes.

Per altra banda, cal destacar que, si bé França ha construït moltes estacions d'alta velocitat *ex novo*, mai ha deixat de servir les estacions centrals d'aquestes mateixes ciutats amb els seus TGV. Per Nîmes, Montpellier i moltes altres ciutats tant hi passen TGV per la seva estació històrica com per la nova (fet que, certament, de vegades genera confusió). A Espanya, aquesta solució ha estat inaudita fins avui dia pel mencionat problema del doble ample de via, si bé la implantació de l'ample estàndard al corredor mediterrani pot fer que això comenci a canviar.

Tema a part és la urbanització dels entorns d'aquestes estacions. Si bé a Espanya destaca la boja història sobre la urbanització fantasma de Valdeluz a Guadalajara, els francesos (com sempre) han tirat de pressupost i d'eufemismes per construir *Poles d'Exchange*, *Poles de Développement* (o com diríem els mortals, oficines i centres comercials amb moltes rotondes). N'és un cas paradigmàtic la ZAC *Cambacérés* a l'estació Montpellier-Sud-de-France.

En definitiva, Espanya i França han construït en relativament poc temps una xarxa d'alta velocitat destinada a relligar tots els centres polítics i econòmics a les seves respectives capitals. Aquestes xarxes s'han erigit deixant de banda molts pobles i ciutats, i fins i tot han servit d'excusa per empijorrar serveis de tren ja existents a la xarxa convencional. En algunes capitals de província (de departament, a França) s'ha propiciat la construcció de noves estacions a quilòmetres dels nuclis urbans, retallant serveis a les estacions històriques d'aquests nuclis (especialment a Espanya). Finalment, i per variar, en aquelles ciutats on l'alta velocitat s'ha fet arribar al centre del nucli urbà, aquesta ha comportat, massa vegades, un procés de gentrificació que no ha passat desapercebut.

Com hem vist en el cas de les estacions "al-mig-del-no-res", Espanya no és un cas aïllat, sinó que reproduceix un model del nostre entorn més proper. Per a bé o per a mal, moltes coses que s'han pensat, s'han fet o s'han dit ja s'han pensat, fet o dit en contextos no gaire llunyans. El que marca la diferència és saber aprendre dels errors, i en aquest cas l'únic que s'ha fet és aprofundir en aquest de particular.

Les millors perles

La moda sempre porta tendències sorprenents, com la que darrerament s'ha vist a la setmana de la moda de Milà, on la firma Jordanluca presentava els seus "texans pixats", que costen 758 euros. El més curiós és que s'han esgotat a internet.

Una jove italiana s'ha fet popular a les xarxes socials per tenir tres ulls. En concret, en un ull té dues pupil·les i en l'altre, una, fruit d'una anomalia genètica. L'anatomia, de vegades, pot ser fascinant.

La platja de Calafell ha estat l'escenari d'un esdeveniment insòlit. Molt poques vegades, per no dir gairebé mai, es poden veure peixos manta a la platja, ja que viuen mar endins. I encara menys veure com pareix, tal com ha passat.

Anar a Ikea, per a molts, és tot un malson, en sentir que el recorregut pels milers d'expositors mai s'acaba. Un client, desesperat per marxar i no arribar a la sortida, va buscar una porta d'emergència i va fer saltar les alarmes.

Eurovision

LA FOTO

METROPOLITAN SUMMER DREAMS

METROPOLITAN TE INVITA
A VIVIR UN VERANO
DE ENSUEÑO LLENO
DE SALUD, ENERGÍA
Y BIENESTAR

ENTRENAMIENTOS PERSONALES | ACTIVIDADES DIRIGIDAS
TRATAMIENTOS REAFIRMANTES Y REDUCTORES
NUTRICIÓN Y DIETÉTICA | MASTER CLASSES | FISIOTERAPIA

METROPOLITAN GALILEO
C/ GALILEO 186

METROPOLITAN LAS ARENAS
C. C. LAS ARENAS DE BARCELONA

www.clubmetropolitan.com

Tribuna

Arquitectures sense lloc

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor a la UPC

Foto: Blanca Blay/ACN

La sensació de desànim que ha produït al despatx la pèrdua recent d'un important projecte d'arquitectura, després de tot l'esforç, el temps i la il·lusió que hi havíem dipositat, m'ha portat a la memòria una antològica exposició de l'any 2009 al Centre d'Arts Santa Mònica de Barcelona titulada *Arquitectures sense lloc*.

La mostra reunia, en un mateix espai, 200 maquetes i projectes d'autors diferents que mai van ser construïts o bé que ja no existien. Segons premis de concursos, encàrrecs no realitzats i obres desaparegudes. El títol, sens dubte, evocava aquest sentiment de nostàlgia que produeix saber que allò que algú va imaginar i planificar mai veurà la llum.

Juan Luis Arsuaga, paleoantropòleg i director de les excavacions dels jaciments d'Atapuerca, parla amb passió de la capacitat d'imaginar de l'home de Cromanyó, el nostre avantpassat més directe. Segons explica, va ser la diferència més notable envers l'home de Neandertal; la característica que finalment va fer que fos la seva descendència la que s'imposés. Cromanyó somiava i era capaç de crear imatges mentals d'una realitat inexistente, desenvolupant una intel·ligència simbòlica més avançada que la de Neandertal. Això li va permetre planificar i compartir projectes o pensaments abstractes que comptaven amb el suport de la comunitat de manera incondicional fins a la seva consecució. Una capacitat i una ambició imbatibles davant les altres espècies.

Arquitectures sense lloc posava en evidència aquest llegat genètic que vam rebre fa una eternitat i que encara ens continua distingint entre els altres éssers vius: la nostra imaginació. Els éssers humans habitem el món present mentre ens inventem el futur. A través del dibuix i de la representació abstracta, la imaginació humana és capaç de viure aquests espais, de reconstruir-los, de la mateixa manera que un músic és capaç d'*escoltar* la música escrita en una partitura. Invertim quantitats enormes d'energia a dissenyar mons de ficció que seran el nostre hàbitat de demà. Potser per això, no veure realitzats els nostres projectes ens genera una frus-

tracció que ens costa digerir. És tant com renunciar a un futur que havíem dissenyat meticulosament.

Tot i això, la mostra del Centre d'Arts Santa Mònica amagava una cara menys evident que la de la simple nostàlgia o la decepció.

La veritat és que els arquitectes concebem molts més projectes que els que finalment es fan realitat. No hem sabut trobar una altra manera que convocar moltes idees per poder escollir entre elles, i això era una cosa que a l'exposició saltava a la vista. El problema és que, al nostre país, aquestes idees valen molt poc o gens, i aquí és on resideix el veritable desànim. La cultura del totxo posa preu només al que es construeix.

Podríem dir que un despatx amb cert èxit en la competició en concursos d'arquitectura aconsegueix guanyar entre un 10 i un 20% dels projectes en els quals participa. Això és el mateix que dir que en perd entre 80 i 90 de cada 100 dels que concursa, i això requereix emprar molta energia, però també molts diners que no rep.

Els nostres veïns francesos, suïssos o alemanys ho tenen clar: les idees inicials han servit per emetre un judici de valor. Formen part intrínseca de la construcció de l'edifici, una part més que cal pagar. Allà, un despatx amb poca obra construïda però acostumat a presentar les seves idees en concursos o processos participatius és capaç de subsistir econòmicament de manera digna. El contrari és fomentar la precarietat al sector. Col·laboradors mal pagats i incapacitat per invertir en avenços tecnològics o en una necessària formació contínua si volem ser competitius i afrontar reptes com l'adaptació al canvi climàtic o la incorporació de la intel·ligència artificial en els processos de disseny. Que les nostres idees no es converteixin en totxos no vol dir que no valguin res.

És necessari un canvi de paradigma on administracions públiques i col·lectius professionals com el Col·legi d'Arquitectes i altres àmbits creatius estableixin les bases d'un sistema que reconegui el valor que aporten les idees en el procés de disseny.

Un sistema més just on no guanyar no sigui sinònim de perdre.

“

La veritat és que els arquitectes concebem molts més projectes que els que finalment es fan realitat. El problema és que, al nostre país, aquestes idees valen molt poc o gens, i aquí és on resideix el veritable desànim. La cultura del totxo posa preu només al que es construeix

”

Flaixos

@indicatiu: És el 2036. El teu fill de dos anys se'n va d'excursió al Hard Rock per l'assignatura d'hostaleria i turisme, obligatòria a tots els parvularis.

@enriccalpena: A la parada del Liceu, he demanat a tres turistes que recollissin els papers que llençaven. No m'han pegat perquè la gent els ha mirat de manera tèrbola.

@joeldiazbrah: No respondre enquestes i no participar en sondejos polítics podria ser una manera molt efectiva d'obligar la gent que pensa dels partits a pensar millor.

DISTRICTE LGTBI

El flamenc, la música refugi de les identitats 'queer'

El flamenc és un gènere musical que s'ha viscut com un lloc de trobada històrica i representativa de la diversitat d'identitats LGTBI+, o com a mínim això és el que sostenen Ruben Heras i Jero Férec, integrants de Flamenco Queer. De fet, creuen que la diversitat sempre ha format part de la cultura flamenca, així com de la societat.

Flamenco Queer va néixer l'octubre del 2019 amb l'objectiu d'unir, recordar i retre homenatge a la confluència que ha existit sempre entre la comunitat LGTBI+, travesti i flamenca, especialment als barris del Raval i del Poble-sec de Barcelona a principis del segle XX. La seva proposta artística combina el flamenc tradicional amb la representació *queer*.

És per tot plegat que Flamenco Queer es posa al capdavant del taller *Creació d'una peça flamenca: una visió queer*, que tindrà lloc el 6 de juny a les 18 hores al Centre Cívic Sagrada Família.

Les artistes proposen un taller-espectacle en el qual les persones que hi participin tindran l'oportunitat de convertir-se en part ac-

tiva de la creació de la peça. El resultat, per tant, és una obra flamenca col·laborativa.

Per visibilitzar la iniciativa de Flamenco Queer i posar en valor la peça que naixerà a partir del treball en equip del taller, a les 20:30 hores del 6 de juny tindrà lloc la sessió de cloenda oberta al públic, al mateix Centre Cí-

Sempre hi ha hagut confluència entre la comunitat LGTBI+ i la cultura flamenca

vic Sagrada Família. L'ocasió permetrà gaudir en directe de l'obra flamenca col·laborativa en presència de les persones que hauran format part de la creació.

Tal com expliquen des de Flamenco Queer, l'objectiu de les activitats és celebrar el flamenc des de la pluralitat de les identitats LGTBI+ que sempre han existit.

Amb tot, la programació LGTBI+ del Centre Cívic Sagrada Família no acaba aquí. El 13 de juny a les 20 hores es podrà gaudir de l'obra de teatre i performance *Si algú em pronunciara tu nombre: Vol II*, a càrrec d'Andrea Corrales i Laia Lloret, de Dostopías.

La peça està basada en l'obra *El cos lesbí* de l'escriptora Monique Wittig. En la performance de Dostopías, les artistes treballen amb la materialitat del llenguatge d'una manera experimental, inspirant-se en els imaginaris de Wittig sobre la identitat, el dolor i les pràctiques lesbianes, portant-los a l'extrem.

De fet, en aquest segon volum que presentaran al Centre Cívic Sagrada Família, les artistes faran emergir també, a partir del desig i la resistència, altres problemàtiques que parteixen de les complexes relacions entre nosaltres: cossos travessats per les limitacions, els fantasmes, la imatge i les tecnologies.

Totes les activitats es duen a terme a la sala d'actes del Centre Cívic Sagrada Família i l'entrada i participació és gratuïta, tot i que hi ha aforament limitat.

FLAIXOS AMB ORGULL

Taller sobre transfòbia a la feina

L'àrea d'adolescència i joventut de l'Ajuntament de Barcelona organitza activitats i tallers al voltant del món laboral i la recerca de feina per a persones d'entre 16 i 35 anys.

És per això que impulsa la sessió *Transfòbia al món laboral* el 6 de juny a les 17:30 hores a l'oficina de Joves d'Horta-Guinardó.

L'objectiu és donar eines i consells en matèria de drets laborals i LGTBI+. També serà un espai segur on poder compartir experiències de transfòbia a la feina i conèixer la vivència d'altres persones trans.

Festa dels 5 anys del Centre LGTBI

Dissabte 18 de maig, el Centre LGTBI celebra la seva festa anual, amb motiu del Dia Internacional contra l'LGTBI-fòbia. Enguany, la festa tindrà un caràcter especial, ja que es commemoren els cinc anys del naixement del Centre LGTBI.

Durant el matí hi haurà activitats per a totes les edats davant de l'equipament, al carrer Comte Borrell. En canvi, a la tarda hi haurà concerts i actuacions musicals a la plaça de Catalunya.

Recorreguts vitals a través de l'arxiu

El 30 de maig a les 18 hores, Ca la Dona acollirà el taller *Recorreguts vitals, utopies i ensomnis al voltant de l'arxiu i la memòria*, a càrrec de l'artista E/Urko.

L'activitat té el propòsit de relacionar el material d'arxiu de i des de les dissidències sexuals i de gènere a través de la memòria.

El que es farà és construir artefactes culturals en forma de *collage*, relats i fotografies, per exemple, per deixar constància i fer memòria. Intervenir en el present i el passat per omplir els buits i crear utopies d'altres mons possibles.

Foto: Flamenco Queer

Les dones i les memòries dissidents durant el franquisme

Foto: Centre LGTBI de Barcelona

Quan es parla de la repressió durant el franquisme, sovint es pensa en aquells que la van patir per motius polítics. De vegades, també es recorden els homes homosexuals empresonats o les dones trans que patien la persecució del règim i no eren reconegudes en la seva identitat de gènere.

La realitat, però, és que es té poca consideració envers la repressió silenciosa, però no menys violenta, que duia a terme *El Patronato de Protección de la Mujer* i com afectava tant les dones cis heterosexuales com totes aquelles que haurien volgut sortir de la norma.

De fet, es tracta d'una de les institucions més longeves i opaques del franquisme i la transició i va suposar un mecanisme de control i vio-

lència contra les dones i les persones dissidents. Amb l'objectiu de reflexionar sobre tot plegat, el Centre LGTBI de Barcelona organitza la taula rodona *El Patronato de Protección de la Mujer i les memòries dissidents* el 16 de maig a les 18 hores a la seva seu del carrer Comte Borrell, número 22.

La pregunta a respondre és: "De quina manera va afectar aquesta institució les vides i llibertats de milers de dones?". Per fer-ho, participaran en la taula rodona Consuelo García del Cid, escriptora i supervivent de reformatoris franquistes; Sofia Esteve i Isa Luengo, cineastes; Andrea Momoitio, periodista; i Maria Forns Roca, que es defineix com a dona, de classe baixa i nació oprimida.

Conflicte per la construcció de dues noves facultats de la UB

» Veïns de Zona Universitària han presentat al·legacions al projecte
» La universitat defensa la importància de l'ampliació a nivell de país

URBANISME ▶ L'Associació de Veïns de la Zona Universitària ha presentat al·legacions al projecte urbanístic de la Universitat de Barcelona (UB) per construir dues noves facultats de Matemàtiques i Informàtica a l'illa compresa entre els carrers d'A-lambda, Trias i Giró, Joan Obiols, Jordi Girona, John M. Keynes i la Diagonal.

A través d'un manifest, l'entitat ha mostrat el seu desacord amb el projecte. Volen que, en comptes de dues noves facultats, es faci un eix verd de vianants al carrer Trias i Giró. Des de l'associació també argumenten que quan es va construir la facultat d'Econòmiques i Empresarials i després el Campus Nord UPC com a "bé comú", va augmentar la "densitat edificable sense cap compensació pel barri" i afegeixen que els dos nous edificis provocarien una "gran pèrdua de llum solar".

Imatge de la facultat d'Economia i Empresa de la UB. Foto: UB

Després d'exposar tots aquests motius, els veïns han presentat les al·legacions formals al projecte per aturar el començament de les obres i demanen que s'estudiïn altres localitzacions per construir la facultat de Matemàtiques.

Per la seva banda, la UB afirma a *Línia Les Corts* que el projecte de la nova facultat de Matemàtiques "és estratègic per a la UB i per al país". "És una de les fa-

cultats amb més potencial de creixement, on es demanen les notes de tall més altes i on s'ofereixen els estudis amb més projecció de futur perquè les noves sortides laborals requereixen professionals amb gran expertesa en les matemàtiques i la informàtica", diu la universitat. El centre afegeix que l'Ajuntament és el responsable de l'elaboració del pla urbanístic, que compta amb un "ampli suport social i polític".

Foc, música i paelles a l'aniversari dels Diables

CULTURA ▶ El nucli antic de les Corts s'omple de foc i criatures infernals. Els Diables del barri celebren 30 anys i han organitzat dos dies de festa al carrer Gandesa i a les places de la Concoràdia, Comas i del Carme.

El dissabte 18 de maig se celebraran les primeres activitats per als veïns. El concurs de paelles, el bingo musical, el cercatques i els concerts seran els protagonistes de la primera jornada festiva. Les actuacions en directe del cantautor Guillem Will, la 'Pim Pam Band' i el

grup de versions 'Mashuparty Band', seran els encarregats de posar ritme al dia.

El plat fort dels 30 anys, deixant de banda les paelles, arribarà dissabte 25. La Diada diabòlica arrencarà amb un vermut musical, que anirà seguit d'un 'concurs de versots' i una cercavila pel barri. A primera hora de la nit començarà el correfoc i la revetlla de cloenda de l'aniversari, que s'allargarà fins a la mitjanit amb els sons dels focs artificials i l'actuació en directe de Miquel de Roig.

L'hort medieval del monestir, premiat pel seu valor cultural

L'hort del Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes. Foto: Ajuntament

PATRIMONI ▶ L'hort medieval del Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes ha estat seleccionat com una de les deu millors pràctiques en patrimoni cultural d'Europa. La promoció de la transició verda i la col·laboració del monestir amb entitats de social són rere els motius que han portat al reconeixement d'aquest espai.

La Unió Europea ha seleccionat el monestir d'entre diverses iniciatives directament vinculades amb el patrimoni cultural del continent. Els pro-

jectes escollits destaquen per ser propostes innovadores per a fer front als reptes locals i globals i fomentar la transformació ecològica, social i digital.

L'Hort Petit del Monestir, tal com l'anomenen les religioses, és un recinte emmurallat de gairebé 3.000 metres quadrats de cultiu, que se situa a la façana sud, a l'espai on es guardava la collita. A l'hort s'hi conreen espècies pròpies de l'Europa Medieval. A més, és un laboratori d'experimentació de les tècniques de cultiu d'aquella època.

Societat Coral l'Espiga: 100 anys de música al barri

ENTITATS ▶ La Societat Coral l'Espiga de les Corts ha celebrat el seu centenari amb un gran concert a l'auditori AXA. Cinc corals, l'Espiga i quatre de convidades, han fet sonar les seves veus a l'acte principal de la commemoració del segle d'història de l'entitat.

Les entrades del concert es van exhaurir ràpidament gràcies al suport dels veïns i el fort vincle de la coral amb la comunitat.

"Tenim una relació privilegiada amb el barri. Després de tants anys de vida hem creat unes arrels profundes que arriben a tot les Corts i l'èxit del concert ho ha demostrat", explica el president de l'Espiga, Manel Ollés.

La secció de teatre de la coral també va ser una de les protagonistes del concert. Els actors de l'Espiga van representar alguns dels moments més importants dels cent anys de l'entitat.

Concert dels 100 anys. Foto: Districte

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

RADARS a tots els barris

- » El projecte comunitari RADARS s'estén per tota Barcelona, amb tres xarxes a les Corts
- » El Radars Pedralbes celebra una festa pel seu cinquè aniversari, el 23 de maig

Celebrem cinc anys de Radars Pedralbes

23 de maig de 2024 a les 11.00 h
Plaça del Mirall de Pedralbes

Més informació a:
93 291 58 84
Centre Serveis Socials
(Travessera de les Corts, 122)

barcelona.cat/radars

El projecte RADARS és una resposta comunitària al sentiment de soledat no volguda. Fotos: Districte

► Hi ha persones que escullen continuar vivint a casa seva, ja sigui soles o acompanyades, bé pel sentiment de pertinença al barri o per les relacions socials que han anat construint amb el seu entorn. Per això, des del projecte Radars es vol potenciar l'acompanyament d'aquestes persones i contribuir-hi facilitant la complicitat del seu entorn, garantint-ne el benestar social i reduint el risc d'aïllament i d'exclusió social, per pal·liar, així, la soledat no volguda.

LA XARXA RADARS

El Radars, un projecte comunitari impulsat per Serveis Socials de l'Ajuntament de Barcelona, és una xarxa de prevenció formada per veïns i veïnes, comerciants, persones voluntàries i professionals d'entitats i serveis vinculats al barri, que estan atents a les persones més grans de 65 anys del seu entorn. En cas que sàpiguen d'alguna que vulgui sentir-se més acompanyada, conèixer més persones i participar en activitats, es posen en contacte amb el projecte. Al districte de les Corts hi ha, actualment, tres projectes Radars en marxa, el Radars Maternitat i Sant Ramon, el Radars

les Corts, ambdós actius des de fa més de deu anys, i el Radars Pedralbes, que va néixer el 2019 i actualment compta amb quatre persones voluntàries i 25 persones usuàries. Justament, el pròxim dijous 23 de maig de 2024, a les 11 h, la plaça del Mirall de Pedralbes acollirà una jornada per celebrar el cinquè aniversari amb tot el veïnat.

VEUS DEL RADARS PEDRALBES

Treballar amb la comunitat i per a la comunitat garanteix la cobertura de determinades necessitats de manera col·laborativa. Actualment a Radars Pedralbes hi participen un total de setze entitats, entre elles farmàcies, comerços i associacions comercials, i també serveis com el CAP Montnegre i el CAP Les Corts, a més de diferents associacions de veïns i veïnes, l'escola Santíssima Trinitat de Pedralbes, i les persones voluntàries del projecte. Justament són l'Yvonne, l'Antonio, la Narcisa i la Luz, les persones que actualment dediquen part del seu temps a col·laborar en el projecte Radars. Uns el van conèixer per l'associació de veïns i veïnes, d'altres a través d'una presentació infor-

mativa, i la Luz, que s'ha incorporat recentment, l'ha conegut mitjançant els Serveis Socials de la Maternitat -Sant Ramon: "Estava en un moment difícil a causa d'una baixa mèdica llarga, volia sentir-me útil i ajudar als meus veïns i veïnes, en especial a les persones grans, perquè se sentin volguts i acompanyats". Tots i totes aquestes voluntàries fan cada setmana trucades telefòniques per parlar una estona amb les persones que s'han apun-

"És una activitat gratificant", afirma una voluntària

tat a Radars. També s'organitzen trobades presencials mensuals, activitats en grup, o se celebren algunes festivitats especials.

Per a l'Antonio, el projecte "és un acte cívic per fer que la solitud no sigui tan greu i que la persona que rep la trucada sàpiga que a l'altre costat hi ha un amic sincer". Quan se'ls pregunta pel que més

els agrada del projecte, tothom ho té clar: el contacte i el tracte amb les persones apuntades, conèixer gent nova i la interlocució amb usuaris i usuàries que se sinceren quan parles amb elles i esperen ser escoltades.

ANÈCDOTES

Amb tantes trucades i trobades, d'històries, experiències i anècdotes en tenen moltíssimes, però la Yvonne en recorda una de molt especial: "Vaig ajudar a una usuària que començava a donar senyals de pèrdua cognitiva. En general, és una activitat gratificant, tant per a les persones que reben les trucades com per als qui fem aquesta petita tasca d'acompanyament".

Ara, quan els preguntem per què recomanarien enrolar-se en el projecte, tots quatre ho tenen molt clar. La Luz ens diu que ha explicat a una amiga la sensació que queda després de fer trucades: "Surts com en un núvol de saber que hi ha algú esperant que el truquis i l'emoció que senten quan els cites per alguna quedada o esdeveniment". Per la seva part, l'Antonio i la Narcisa recomanen el pro-

jecte per poder "disposar d'una mica del seu temps, i rebre l'agraïment de les persones que estan soles. Una frase que a l'Antonio li ha quedat gravada és el d'una usuària que li va dir: 'Estic sola però no abandonada'. Finalment, l'Yvonne ens conclou: "A les persones que tinguin ganes de fer algun voluntariat, els diria que ho provin, que és una tasca satisfactòria i que fa molta falta, sobretot en barris com el meu, per tal que la gent gran (o no tan gran) es pugui trobar per compartir una estona amb altres persones que estan en les mateixes condicions que ells o elles".

APUNTA'T A RADARS

Les persones grans que vulguin participar en el projecte, poden trucar al número 932 915 884, escriure a radarsgentgran@bcn.cat, apropar-se al centre de Serveis Socials o demanar informació al Centre d'Atenció Primària (CAP). En el cas de les persones que volen ajudar a la gent gran, i implicar-se en els diferents espais de participació i voluntariat del projecte, poden contactar al telèfon 932 915 884 o al correu radarsgentgran@bcn.cat.

“**H**i ha pocs pisos de lloguer i molta gent en llista d'espera”, contesta la comercial movent el cap d'una banda a l'altra en signe de negació i sense gairebé mirar la Newma a la cara. “L'anunci deia que teníeu un pis de lloguer de dues habitacions per 600 euros”, insisteix la noia balbucejant i plantada dempeus al vestíbul de la Cambra de la Propietat Urbana a Olot. “Sí, però ja no el tenim”, la interromp la dona de manera seca.

La Newma fa cinc anys que busca un pis de lloguer a Olot o a qualsevol altre municipi proper. Però en tot aquest temps no n'ha trobat cap. En el seu cas no és un problema de diners. Treballa en una empresa càrnia com a netejadora i compartirà el pis amb la seva germana, que també té un contracte fix a jornada completa. És a dir, pot pagar perfectament un lloguer de 500, 600 o 700 euros, que són els preus en què es mouen els pisos a Olot.

La Newma, però, té una pega. És catalana i parla perfectament el català, però vesteix un hijab i és negra. Els seus pares són originaris de Gàmbia. L'ARA l'acompanya a diverses immobiliàries per comprovar si realment és tan difícil trobar pis. Per no condicionar-ne la resposta, la periodista també es cobreix el cap amb un mocador com si fos musulmana. I, efectivament, totes les immobiliàries contesten el mateix: no hi ha ni un sol pis de lloguer a Olot.

La cosa canvia radicalment, però, sense un vel al cap. “Tenim un pis de dues habitacions i 560 euros”, afirma la mateixa comercial de la Cambra de la Propietat Urbana que fa menys d'una hora ha donat una negativa rotunda a la Newma, quan aquesta periodista hi torna sense cobrir-se els cabells. Un pis així és justament el que necessita la Newma. En aquesta ocasió, la comercial es mostra amable, m'ofereix seure, m'ensenyà fotos de l'habitatge, em proposa visitar-lo i fins i tot està disposada a esperar un dia perquè jo decideixi si m'interessa. Així mateix, m'ensenyà imatges d'un segon pis de lloguer que també està disponible, encara que és una mica més car.

“Ric per no plorar”, diu la Newma mentre se li escapa un riure nerviós, d'incrèdilitat, quan escolta bocabadada la conversa amb la comercial que ha gravat l'ARA. Aquest pis li canviaria la vida, assegura. El seu marit és a Gàmbia –el va conèixer en unes vacances d'estiu– i el reagrupament familiar depèn ara del fet que ella aconseguixi un pis de lloguer. Actualment viu amb el seu fill de tres anys a casa dels seus pares, però allà ja no hi cap ningú més. “Faig torn de nit a la feina i totes les hores extra que pugem cobrar més,

Sense pisos de lloguer per a immigrants

Hi ha pisos de lloguer per a autòctons però no pas per a immigrants. En aquest reportatge del diari **ARA**, la periodista **Mònica Bernabé** comprova de forma pràctica les actituds racistes en moltes immobiliàries. Una altra cara del greu problema de l'habitatge.

però veig que no es tracta d'un problema de diners –lamenta la noia–. Jo no vull anar-me'n a viure a Gàmbia. Jo soc d'aquí, no conec aquell país”.

La responsable de la delegació a Olot de la Cambra de la Propietat Urbana de Girona declina fer declaracions a l'ARA quan aquest diari contacta amb ella per telèfon per aclarir la raó de la diferència de tracte. Es dona la circumstància que el 2021 l'Ajuntament d'Olot va im-

pulsar un procés participatiu per abordar el racisme immobiliari al municipi, en què es van implicar professionals de l'administració local, associacions de veïns i immigrants, però també els mateixos agents de la propietat. Fruit d'aquella feina, es va fer una diagnosi de la situació i es van acordar una sèrie de mesures.

“Fa dos anys que esperem que l'Ajuntament faci alguna cosa”, es queixa Mari Dram-

meh, de la plataforma Stop Racisme Lloguers, que considera que la diagnosi va estar molt bé, però no ha servit per a res pràctic. En canvi, el regidor d'Urbanisme i Habitatge d'Olot, Jordi Güell, assegura que sí que s'hi han fet avenços: “Hem format els treballadors municipals i ens hem posat en contacte amb Figueres, Salt, Banyoles i altres ajuntaments de la zona. Tothom detecta el problema, però ningú sap com po-

sar-s'hi”. Segons ell, la Generalitat és la que ha d'intervenir en l'assumpte: “L'Ajuntament d'Olot no resoldrà el problema sol. Fa falta una voluntat política de país”.

Rosa Padilla fa tres anys que busca un pis de lloguer a Arenys de Mar o a qualsevol altra localitat del Maresme. És hondureny, fa més d'una dècada que viu a Espanya i gairebé no té accent llatinoamericà quan parla. Però la seva fesomia la delata. “No tinc

La Newma fa cinc anys que busca un pis de lloguer. Foto: David Borrat

“

– [Comercial immobiliària]
Hi ha pocs pisos
de lloguer i molta gent
en llista d'espera...

– [Newma]
L'anunci deia que teníeu
un pis de lloguer
de dues habitacions
per 600 euros.

– [Comercial immobiliària]
Sí, però ja no el tenim.

”

ni un sol pis de lloguer”, assegura la comercial de Finques Blau-mar, a Arenys de Mar, pensant que parla amb dues immigrants: la Rosa i la periodista de l'ARA. Al cap de cinc minuts, aquest diari torna a contactar amb la immobiliària però per telèfon i parlant en català, i la resposta és totalment diferent. “Tenim un pis de tres habitacions amb pàrquing per 1.100 euros al mes”, contesta un altre comercial.

“Et sents impotent i amb ràbia”, confessa la Rosa, visiblement dolguda. Actualment viu en un pis d'una sola habitació amb la seva parella, la seva filla d'11 anys i la seva germana, on literalment no caben. En necessita un de més gran. Els diners tampoc són un inconvenient per a ella. Pot pagar un lloguer de 1.100 euros o fins i tot més.

MESURES QUE NO ARRIBEN

Infinitat d'informes corroboren que hi ha racisme immobiliari a Catalunya. No es tracta d'una percepció, sinó d'una realitat. La mateixa Generalitat va anunciar a l'octubre la posada en marxa de 70 mesures contra el racisme, i algunes anaven destinades precisament a combatre aquest problema. La directora

general de Migracions, Refugi i Antiracisme del departament d'Igualtat i Feminisme, Eunice Romero, afirma, però, que de moment només han tingut temps de formar sobre aquest tema el personal de l'Agència Catalana d'Habitatge i els professionals dels serveis d'acollida de migració. “Una experiència pilot amb agents immobiliaris a les comarques de Girona per combatre el racisme no es podrà dur a terme per la no aprovació dels pressupostos”, lamenta. Així mateix, tampoc es va poder aprovar abans de la convocatòria de les eleccions l'avantprojecte de llei contra el racisme, que ja s'havia redactat. O sigui, de nou, el que es posa per escrit no es fa realitat.

“Em pot dir el seu nom per saber com dirigir-me a vostè?”, diu a l'altra banda del telèfon la comercial d'una oficina de Tecnocasa, al barri de Sant Andreu de Barcelona. Amb aquesta fórmula, les immobiliàries poden deduir l'origen del seu interlocutor sense necessitat de preguntar-lo directament. A Tecnocasa també asseguren que no tenen pisos de lloguer quan creuen que parlen amb una persona estrangera, però contesten el

Infinitat d'informes corroboren que hi ha racisme immobiliari a Catalunya. No es tracta d'una percepció, sinó d'una realitat

L'article 512 del Codi Penal i la llei del Parlament 19/2020 sancionen el racisme immobiliari: les multes van de 10.000 a 40.000 euros

contrari al cap d'una hora quan se'ls contacta parlant en català.

“Potser la meua companya no tenia constància que teníem aquest pis disponible”, argumenta el responsable de l'oficina de Tecnocasa, David Sánchez, per justificar la diferència de resposta. Aquesta mateixa raó argüeix Mar Buch, de Finques Blau-mar, a Arenys de Mar, encara que reconeix que el 25% dels propietaris els demanen que l'inquilí no sigui immigrant. “Llavors jo m'he de buscar una excusa, perquè el propietari és el que decideix. Altres tampoc volen animals ni nens”, admet amb total sinceritat.

L'advocada del servei d'atenció i denúncia de SOS Racisme Catalunya, Úrsula Ruiz, recorda que l'article 512 del Codi Penal i la llei del Parlament 19/2020 sancionen el racisme immobiliari. Les multes van de 10.000 a 40.000 euros. El problema, però, és aconseguir-ne les proves. “Cal el registre de trucades amb la immobiliària, els emails de confirmació de cita per visitar un pis i després la cancel·lació... –enumera per exemple–. Les immobiliàries dilaten el procés en el temps o diuen que el pis ja està llogat”, afirma. És a

dir, el racisme no és flagrant sinó subtil, i això encara dificulta més la denúncia.

SANCIONS

Malgrat això, l'Ajuntament de Barcelona va sancionar dues immobiliàries amb 45.000 i 90.000 euros per discriminació quan governaven els comuns. L'ONG Provienda també ha aconseguit alguns fruits en aquest sentit. “Fins que no es posin multes, les immobiliàries no canviaran”, opina el seu advocat, Míquel Ruiz Díaz-Reixa. L'any passat, Mehdi el Madyouni, d'origen marroquí i que va comptar amb el suport legal d'aquesta associació, va obtenir una indemnització de 4.000 euros de Finques Pagès, de Reus, per danys morals per discriminació. Amb tot, els que s'animen a seguir un procés d'aquesta mena són molt pocs. L'advocada de SOS Racisme explica per què: “Una denúncia suposa una inversió de temps i d'energia i no garanteix aconseguir un pis”.

Un reportatge de **Mònica Bernabé**

Llegeix més reportatges com aquest a:

ara.cat

DONES Periodistes contra el masclisme

Exposició oberta al públic
Entrada lliure

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

L'Espai Línia va acollir una conferència que va comptar amb la participació del comissionat de Polítiques LGBTI de l'Ajuntament de Barcelona, Javi Rodríguez. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Entre l'estigma i la invisibilització: la realitat del col·lectiu LGBTI als mitjans

Albert Alexandre
BARCELONA

Fa un temps, la xerrada en la qual el passat 30 d'abril van participar el comissionat de Polítiques LGBTI de l'Ajuntament de Barcelona, Javi Rodríguez, la coordinadora del Servei Cruïlles, Elena Longares, i l'economista Olympia Arango hauria estat una absoluta raresa en el panorama mediàtic català. Així va quedar reflectit en l'acte *Actualitat LGBTI. Com es pot representar la diversitat sexual als mitjans catalans?*, emmarcat en el cicle de conferències *Districte LGBTI* que impulsa el *Línia* a l'Espai Línia.

Els ponents van posar sobre la taula la manca de representativitat i el biaix en la descripció que fan els mitjans de comunicació del col·lectiu LGBTI i com aquesta situació, tot i que en els darrers temps ha canviat, encara és problemàtica. D'aquesta manera, tal com van reconèixer Rodríguez, Longares i Arango, esdeveniments com la conferència en qüestió o la recentment estrenada revista *Orgull* del mateix grup editorial suposen un pas endavant per al col·lectiu.

Malgrat tot, el camí és llarg, i segons va explicar el comissionat de l'Ajuntament de Barcelona, "els temes LGBTI no apareixen als mitjans en la seva plenitud, i quan ho fan s'envia una imatge que no es correspon amb la realitat". "No en parlen o ho fan

per pervertir la imatge de la comunitat LGBTI", va lamentar Rodríguez.

Per la seva banda, Arango va considerar que hi ha una "homogeneïtzació del col·lectiu com si tothom que en forma part tingués les mateixes demandes i la mateixa mena de vida". Així mateix, l'economista va recordar que, segons dades de l'any 2018, el 52,8% de les notícies que parlaven sobre el col·lectiu es referien a la discriminació que reben les persones LGBTI, mentre que el 24,3% eren titulars sobre els seus drets i les polítiques que es duen a terme per protegir-los. "La narrativa és que ser una persona LGBTI és una cosa terrible, i encara que és cert que hi ha violència i patiment, no només és això", va assenyalar.

De la mateixa manera, Longares va afirmar que no es reflecteix pràcticament la vida quotidiana de les persones LGBTI ni com temes com l'habitatge, que "poden estar a l'agenda mediàtica", afecten les persones del col·lectiu. "Estem molt poc retratades i visibilitzades dins dels mitjans generalistes", va afegir. Des del seu punt de vista, el col·lectiu encara queda més invisibilitzat quan les persones que en formen part pateixen altres opressions. "Els altres eixos de desigualtat estan totalment invisibilitzats, i si ets una persona LGBTIQ+ en una situació administrativa irregular estàs encara més invisibilitzada", va dir per afegir que això també succeeix

amb les persones més grans. "El tema de la classe social no es veu ni se l'espera, com el tema de la diversitat funcional", va criticar. Així mateix, va considerar que en períodes electorals, per exemple, "es parla poc dels efectes que poden tenir polítiques d'ultradreta en la vida de les persones del col·lectiu".

EL QUE SÍ QUE HI APAREIX

Tal com van apuntar les tres persones convidades, sí que existeixen situacions que es visibilitzen més que d'altres. "Tots els subcol·lectius estan infrarepresentats, però si hi ha un col·lectiu que està més visibilitzat és el dels homes gais", va dir Longares. Tanmateix, va lamentar que a ells sovint se'ls vincula a una mena de notícies concretes relacionades amb la salut pública com si només fossin "vectors de transmissió de malalties".

En línies similars, Rodríguez va afirmar que sovint els mitjans de comunicació recorren a persones que són "teòricament especialistes, però que a la pràctica no ho són tant", per parlar de temàtiques que tenen a veure amb el col·lectiu. Es va referir a metges de capçalera, per exemple, que aprofundeixen en l'estigma que hi ha cap a les persones LGBTI.

Segons Longares, el problema de la forma amb què es tracta la sexualitat dels integrants del col·lectiu, però, va més enllà i rau en el tabú general per parlar de sexualitat, de relacions afectives sexuals, d'amor romàntic o de

violència. "Quan ajuntem temàtiques que són tabú amb un imaginari social concret ens trobem notícies amb titulars desastrosos, com ha passat amb el món del VIH o el *chemsex*", va dir. "No hi ha una cultura de la sexualitat. No hi ha formació ni pedagogia, i quan s'aborden temàtiques LGBTI amb temes tabú es fa una bola gegant", va afegir.

En una línia una mica diferent, Rodríguez va considerar que els homes gais o les dones lesbianes estan "ben representats" als mitjans, perquè actualment hi ha presentadors del col·lectiu. No obstant això, va reconèixer que es tracta només d'una victòria parcial, ja que encara no hi ha presentadors transsexuals. "Les persones trans són les més estigmatitzades als mitjans, perquè quan hi apareixen només ho fan per parlar de la seva transició", va dir Rodríguez. Així mateix, el comissionat va assenyalar que al món de la ficció la situació és diferent. "Hi ha trames LGBTI, però no hi ha històries on ser un personatge LGBTI és una cosa més", va explicar per afegir que, "a la ficció, les persones bisexuals no estan pràcticament representades".

RESPONSABILITATS

La conferència també va servir per mirar d'entendre com solucionar aquesta problemàtica que es viu en els mitjans. Rodríguez, amb tot, va reconèixer que "la professió periodística està molt precaritzada i no hi ha temps per contrastar la informació o preguntar

a totes les parts implicades ni als referents del col·lectiu".

Per la seva banda, Longares va considerar que "hi ha hagut una evolució" en la mirada dels mitjans cap al col·lectiu. "Tenir mitjans especialitzats obre un univers que fa que tothom rebi més informació i millor", va afirmar. A més, va assenyalar que una de les claus és que aquests mitjans comptin amb "la participació de les entitats en la generació de notícies" i que tinguin en les seves files persones del col·lectiu.

Arango, més crítica, va assegurar que, "tot i que la pedagogia està bé, cal més voluntat als mitjans". "Potser no necessitem tanta pedagogia, sinó mitjans públics i sancions que facin que les lleis es compleixin", va dir tot referint-se a la llei 11/2014 que protegeix els drets de les persones del col·lectiu. En la mateixa línia, Longares va assegurar que "falta voluntat política" i mesures més "imaginatives, perquè de vegades és massa fàcil pagar una multa".

En aquest sentit, Rodríguez, Longares i Arango van dir que el naixement de la revista *Orgull* és un fet molt important en aquest camí cap a la normalitat. "A poc a poc la representativitat del col·lectiu, potser no tan ràpid com ens agradaria, ha anat evolucionant", va sentenciar Rodríguez.

Escaneja el codi QR per veure la conversa sencera en vídeo

Barcelona Comerç celebra el Dia Europeu del comerç local

ENTITATS ▶ La Fundació Barcelona Comerç va celebrar el 9 de maig el Dia Europeu del Comerç de Proximitat. Per a celebrar-ho, l'entitat va reunir a l'Ajuntament les principals institucions del país, entitats i organitzacions destacades del sector del comerç per celebrar la jornada. A més, la trobada va servir per escenificar el suport que les administracions i el sector comercial donen a la candidatura de Barcelona com a primera Capital Europea del Comerç de Proximitat, segons explica Barcelona Comerç.

Durant l'acte, els participants van destacar la importància del comerç local com a motor econòmic i social de Barcelona i dels municipis d'Europa, fent referència a la candidatura impulsada per l'entitat. Així, el president de Barcelona Comerç, Pròsper Puig, va mostrar el seu agraïment a totes les institucions i entitats sectorials que donen suport a la candidatura de la Capitalitat. "Ha de ser un projecte col·lectiu

Foto de família de les personalitats de l'acte. Foto: X (@CambraBCN)

que reflecteixi l'esperit de la nostra ciutat i del nostre comerç i que posi de manifest el paper vital del sector", deia Puig.

A l'acte també hi va assistir la regidora de Comerç, Restauració i Mercats, Raquel Gil, qui va afirmar que el comerç local és "un element clau" de la identitat de Barcelona i una "riquesa

a preservar en l'actual context de globalització".

Amb tot, Gil també es va referir a la candidatura de la Capitalitat Europea impulsada per Barcelona Comerç afirmant que la iniciativa "és una bona manera de refermar aquesta defensa del petit comerç" i que és la manera de "donar vida als carrers".

L'Eix Sants-Les Corts sortirà al carrer el pròxim 25 de maig

ENTITATS ▶ La tercera edició de la Festa de la Primavera de les Corts ja ha començat i el comerç local també hi participa amb el seu gra de sorra a una celebració que enguany s'allarga tot el mes de maig. L'Eix Sants-Les Corts organitza la mostra de comerç al carrer Vallespir, entre els carrers de Can Bruixa i de Valladolid, que se celebrarà el 25 de maig des de les 10 del matí fins a les 20:30 h del vespre.

Així, els veïns de les Corts podran visitar la mostra d'artesans amb productes i serveis de

proximitat, a més de gaudir de diverses activitats amb "moltes sorpreses" per a tota la família com activitats itinerant, tallers i jocs, concursos i premis.

La mostra de comerç al carrer és una nova oportunitat per als veïns i veïnes del barri de conèixer de primera mà els establiments locals de la seva zona, a més de fer xarxa entre el veïnat i els mateixos comerciants.

Amb tot, també dins de la Festa de la Primavera, el passat 11 de maig es va celebrar la Fira d'Artesania a la plaça de Comas.

L'Eix Sants-Les Corts organitza la mostra de Vallespir. Foto: Ajuntament

Miles de niños y niñas viven atrapados en las luces rojas de la explotación sexual que sufren sus madres.

Envía un SMS con la palabra SONRISA al 28014 y ayúdanos a evitar que los más pequeños sean víctimas de la trata de personas.

AYÚDANOS A LUCHAR CONTRA LA TRATA DE PERSONAS

SONRISAS DE BOMBAY

#rompeconlatrata

sonrisasdebombay.org

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David Fernández

Montserrat Tura

Neus Munté

Oriol Lladó

Susana Pérez

Dolors Sabater

Xavi Casinos

Lucía Delgado

Fernando Carrera

Janet Sanz

Xavier Godàs

Manuel S.V. Beuter

Jordi Martí Galbis

Elisenda Alamany

Xavier Marcé

Oriol López

Ferran Falcó

Manuel Reyes

Núria Parlon

Arnau Nadeu

Cultura de Barri

Literatura | Festival Món Llibre

El festival literari Món Llibre, adreçat als infants i joves, se celebrarà el 15 i 16 de juny al CCCB, al Macba i a les biblioteques Jaume Fuster i Trinitat Vella-José Barbero.

Fotos per alertar de la crisi ambiental

FESTIVAL ▶ El Festival Enfocats de fotografia és la insígnia del Centre Cívic Pati Llimona del Raval, i enguany arriba a la seva 14a edició. Ho fa amb l'objectiu d'alertar, tal com expliquen des de la mateixa organització, "d'un tema urgent: la crisi ambiental". L'estrena va tenir lloc el passat 25 d'abril i s'allargarà fins al 15 de juny.

I res millor per llançar aquest avís que una imatge potent com és la que ha estat escollida com a fotografia oficial del certamen —obra de Joanna Chichelnitzky (Fotomovimiento)—, d'una de les protestes organitzades pel col·lectiu Eixample Respira per denunciar la contaminació de l'aire que pateix aquest districte de la ciutat.

QUATRE ITINERARIS

L'Enfocats 2024 està dividit en quatre itineraris: pràctiques sostenibles; ciutat i zones de sacrifici; mars i oceans i hort urbà. En el marc de cada temàtica s'organitzaran

diferents activitats, com ara una sessió de *hacktivisme* climàtic, la ruta *Adaptació climàtica urbana* o la xerrada *La importància dels oceans: problemàtica i solucions*.

SIS EXPOSICIONS

Pel que fa a les exposicions, el festival en programa sis: *El Clima en vaga* (Fotomovimiento); *Sant Adrià i Barcelona, zones de sacrifici ambiental* (El Periódico i Felipe Garibello); *Primary Ocean* (Ruido Photo); *Crònica d'un miratge* (Àngel García i Laura Millan); *Por mi futuro* (La Europa del Aborigen) i una exposició col·lectiva a La Bonne. Totes elles, amb un mateix patró: alertar sobre la gravetat del canvi climàtic que estem vivint i ajudar a fer visibles unes repercussions que ja patim. En són exemples l'increment de la temperatura global, l'augment de les inundacions, la sequera i la creixuda del nivell del mar, entre d'altres.

Quan els records de la història són a sota terra

EXPOSICIÓ ▶ El Centre Cívic La Sedeta exhibeix entre el 6 i el 29 de maig el projecte de la fotògrafa i periodista Ana Sánchez i l'historiador Xavier Domènech sobre els refugis antiaeris de la ciutat. Batejat amb el nom de *1.322. Refugis antiaeris de Barcelona*, a la Sedeta s'hi exposa una versió reduïda.

El projecte de Sánchez i Domènech neix per commemorar el 85è aniversari del bombardeig més mortífer que Barcelona va patir durant la Guerra Civil, que va tenir lloc durant els dies 16, 17 i 18 de març del 1938. El recull d'imatges és fruit de la investigació que la fotògrafa va fer per 400

La Sedeta acull una mostra fotogràfica sobre la història dels refugis antiaeris que hi ha repartits per la ciutat

dels 1.322 refugis documentats i mostra la gran varietat d'espais i objectes trobats que en el seu moment van servir per crear una ciutat sota la ciutat i que, actualment, continuen sent testimoni d'una solidaritat i resistència que va salvar milers de vides.

El programa sobre aquesta exposició també inclou la xerrada *Els refugis antiaeris de Barcelona: de la Guerra Civil al Bliz* per donar context a la mostra, que el dia 14 protagonitzen Sánchez, Domènech i el periodista David Fernández. I, per acabar de completar el cicle, el 25 de maig s'organitza una visita guiada al refugi antiaeri de la plaça del Diamant, que anirà a càrrec del Taller d'Història de Gràcia.

La Casa del Relotge: 40 anys sent un referent cultural

Foto: Mireia Plans/Ajuntament

EQUIPAMENTS ▶ El Centre Cívic Casa del Relotge, situat al barri de la Marina de Port (Sants-Montjuïc), va fer els seus primers passos l'any 1984. Això significa que aquest 2024 commemora quatre dècades convertit en un referent cultural de barri, i això mereix una celebració.

Així doncs, el centre fa una retrospectiva a través dels esdeveniments més destacats que ha acollit al llarg dels anys. Fins al 30 de maig, la mostra *40 anys del Relotge, 40 anys fent cultura* exposa cartells, tríptics i més material gràfic que convida a fer un viatge en el temps. També es recuperen les exposicions fotogràfiques *La lluita veïnal* i *Can Farrero: de la indústria a la cultura*, que es van crear ara fa deu anys.

Més endavant, el 6 de juny s'estrenarà la nova exposició *40 anys, 40 retrats*, un homenatge a totes les persones que han format part de la història de l'equipament. I, finalment, el 8 de juny es farà la *Gran festa: 40 anys fent cultura*, que omplirà els Jardins de Can Farrero de records, emocions i música per presentar l'actual projecte comunitari de l'espai.

Foto: Joanna Chichelnitzky/Fotomovimiento

Reflexions artístiques i comunitàries a Sant Andreu amb el Calidoscopi cultural

ART ▶ El cicle Calidoscopi cultural 2024, que es va posar en marxa a mitjans d'abril i s'allargarà fins a finals de juny, arriba enguany als equipaments i serveis del districte de Sant Andreu sota la temàtica *Art i creació comunitària*. L'objectiu és convidar el públic a reflexionar sobre els processos creatius i les diferents maneres de teixir les comunitats.

A través de diverses iniciatives, el Calidoscopi es marca com un dels objectius d'enguany ocupar els espais públics perquè la gent se'ls faci seus. Entre la programació destaquen activitats com ara *Fem memòries: grup de reconstrucció de la memòria del Canòdrom*, *Kenòpsia*, *Flamenco Pop: una revolució gitana* o,

entre d'altres, *Rostres de la Sagrera: visió de comunitat*. Una programació que permetrà als seus participants contribuir a la recuperació del passat no escrit del Canòdrom de la Meridiana, reflexionar sobre els despropòsits urbanístics que han tret espai públic a la ciutadania, conèixer el projecte Museu Flamenco Pop de l'artista i productora Cathy Claret o descobrir fotografies dels veïns amb les quals es crea un fitxer popular de les expressions de la seva comunitat.

La comissària del Calidoscopi, Vanessa Peña Alarcón, remarca la importància d'un cicle com aquest per "generar vasos comunicants entre territoris, contextos, persones i afectes".

Foto: Ajuntament

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

grup comunicació **21**

orgull.barcelona
digital i revista en paper

EMERGENCIA CLIMÁTICA

Vicente Ferrer

La **desertificación** y las **inundaciones** amenazan la supervivencia del **planeta**

DONA AHORA

Es hora de hacer frente a la
#EMERGENCIACLIMA

Más info en:
www.fundacionvicenteferrer.org

El conjunt de Robert Caneda visitarà el pròxim diumenge 19 de maig el Móstoles FSF, en partit corresponent a la 29a jornada de la Primera Divisió. L'AE Les Corts-UBAE hi arribarà després de la derrota per 1-2 contra l'AD Alcorcón FSF del passat dia 11.

Abraçades que aturen el temps

» Lara Sánchez, amb passat al Joventut Les Corts, jugarà la fase d'ascens a Lliga Femenina 2 amb el Draft
 » 'Línia Les Corts' viu la Final a Quatre de la Super Copa, disputada al pavelló Virrei Amat de Barcelona

Toni Delgado
LESCORTS

Claudia Garcia baixa de la grada sigil·losa i quan arriba a la pista fa un esprint perquè vol fer-li una sorpresa a Clara Hernández, que quan la veu obre els braços i se li penja al coll. És una abraçada entre dues amigues que s'estimen i s'admiren, els ingredients que fan que per a elles el món s'aturi una estona. Són dos quarts de vuit del dissabte 11 de maig i el Draft Gramenet d'Hernández acabava de guanyar la Final a Quatre de la Super Copa, al pavelló Virrei Amat de Barcelona i després de vencer per 46-45 el Manresa CBF en el matx definitiu. Un premi doble perquè atorga al conjunt de Víctor Calzado la classificació per a la fase d'ascens a Lliga Femenina 2, que disputarà a Granada del dia 23 al 26.

"Ahir ens vam abraçar després de competir al parquet [Garcia juga al CB Roser, que va perdre per 63-54]. Disputar una semifinal contra algú tan especial per a tu fa mal i, ahora, també estava contenta pel meu equip. Ara m'ha dit que m'ho mereixo i que s'alegra per mi", confessa, emocionada, la Clara, capitana del Draft Gramenet.

"No podia deixar de plorar perquè necessitava deixar anar moltes emocions que tenia a dins. Ha sigut una temporada molt llarga i plena de contrastos. Ara espero que hi puguem posar la cirereta pujant de categoria", desitja en veu alta Lara Sánchez, exjugadora del Joventut Les Corts.

"Hem patit algunes derrotes molt dures i hem assolit algunes victòries molt difícils, i crec que l'experiència ens ha permès continuar el somni. L'equip i jo estem plenes de ferides perquè som intenses i lluitadores. No donem cap pilota per perduda, i això és fonamental en una competició tan igualada com aquesta", enraona Marina Laborda, base del conjunt colomenc i amb passat al CB Granollers.

La cistella decisiva ha estat d'Andrea Cojocariu, encarregada de culminar una jugada molt ben trenada des de la pissarra de Víctor Calzado: "Estava nerviosa i tremolava, però quan l'equip confia en tu, tot és més senzill. Jo confio en cada peça del

Lara Sánchez, exjugadora del Joventut Les Corts i ara al Draft Gramenet, a la Final a Quatre. Foto: Toni Delgado

grup i em sento molt orgullosa del que estem aconseguint".

"Hem demostrat que estem molt preparades per a la fase d'ascens a Lliga Femenina 2 i que no som companyes, sinó que totes som amigues", celebra Anna Gamarra. "Hi estic d'acord. Són grans amigues i això no és tan fàcil de gestionar perquè es tenen massa confiança i a vegades es diuen les coses d'una manera...", exposa, divertit, Víctor Calzado, l'entrenador.

"Quan em costa concentrar-me, puc posar-me a ballar", tor-

"No podia deixar de plorar perquè realment necessitava deixar anar moltes emocions", diu

na a intervenir Gamarra, que en un temps mort de la final s'ha emocionat una mica amb una cançó. Abans dels partits sol escoltar lletres "animades", com les de *Camp Rock*.

CANÇONS ESPECIALS

La primera DJ de la Final a Quatre de la Super Copa ha estat Lídia Querol, del SESE, que ha col·locat l'altaveu portàtil i l'ha connectat a un dispositiu amb cançons triades per les jugadores del Draft. "Al nostre matx hem posat les que ens agraden. N'hi ha un parell de molt especials, 'Sarà perquè ti amo' i 'Puedes contar conmigo'", exposa Querol.

En un principi, la seu de la competició era el Poliesportiu

Municipal Les Planes perquè el CEJ l'Hospitalet n'havia demanat l'organització. El SESE també ho va fer, però després. "Dimarts, des de la Federació Catalana de Basquetbol, ens van comentar que finalment podíem ser nosaltres els organitzadors. Així que, imagina't, han estat tres dies de córrer una mica i la Federació ens ha ajudat molt també. Les jugadores van ser les primeres que van demanar-nos que organitzéssim una competició tan especial", comparteix Carlos Espona, nou director tècnic del club de Nou Barris.

"Que les eleccions al Parlament se celebressin aquest diumenge ens ha exigut avançar un dia la competició, i trobar una instal·lació per a la primera jornada era molt complicat perquè la majoria de clubs s'entrenen els divendres. La seu ha acabat sent la del pavelló del SESE, a qui vull agrair la seva predisposició", comenta Ferran Aril, president de la Federació Catalana de Basquetbol (FCBQ).

Fins fa molt poc, Judith Turrión, capitana del CEJ l'Hospitalet, no s'esperava veure com a espectadora la Final a Quatre de la Super Copa. Ha vingut amb les companyes i el cos tècnic per rebre el trofeu que les acredita com a primeres campiones. Un premi assolit en l'última jornada, quan el Draft Gramenet va perdre en la seva visita al Manresa CBF. "Hem construït un grup molt maco i sa, i el cos tècnic aposta per un joc en què em sento còmode. El curs se m'està fent molt curt. Ara lluitarem

a Huelva per pujar a Lliga Femenina 2. No tenim pressió, però sí moltes ganes i confiança", descriu Turrión.

"Em va fer molta por deixar el CB Cornellà després de 20 anys i ara puc dir-te que no me'n penedeixo. Aquest equip és una família i viure una Final a Quatre tan ben acompanyada ha estat increïble", intervé Maria Pilán, del CB Roser.

No és cap secret que el grup és una família ni que Mar Trabal n'és una peça clau. Sempre pensa en el bé del col·lectiu i valora

"Ara espero que hi puguem posar la cirereta pujant de categoria", desitja

el camí: "Malgrat les dificultats, no hem deixat d'estar juntes ni un sol instant, a cada partit i entrenament, i hem competit fins al final. Això m'omple d'orgull".

El CB Prat, el Club Bàsquet Samà Vilanova, el Joventut Les Corts i el CB Granollers són els equips que descendeixen i jugaran a la Copa Catalunya la pròxima temporada. "Hem intentat salvar-nos fins al moment que fos matemàticament possible i hem tingut moltes oportunitats per aconseguir-ho. I també vam guanyar el Manresa CBF i el SESE, dos equips de la Final a Quatre. No havia de ser i ja està. L'esport és així de trist i de bonic", afirma Cynthia Molina, capitana del CB Granollers.

L'AB Premià, on juga Montsant Guerrero, sí que competirà el pròxim curs a la Super Copa. La jugadora ha arribat al pavelló amb crosses, perquè en l'últim entrenament abans del darrer partit de fase regular es va fer un esquinç de grau 2. L'equip ja s'havia assegurat la permanència. "Si m'havia de fer mal, aquell era el millor moment perquè hauria estat molt dur no poder ajudar el grup a la pista. Hem d'aprendre dels errors que hem comès i que ens haurien pogut penalitzar amb un descens, i també valorar la nostra capacitat de reacció en el moment clau del curs", comparteix Guerrero.

Maria González, del SESE, fa molt més temps que es va lesionar. "Ha sigut una temporada dura perquè m'encanta el bàsquet i m'hauria agradat compartir molts més moments amb l'equip a la pista. El grup és excepcional i m'ha fet sentir present i participi en tot moment", confessa.

L'ESTIMA A UN CLUB

Una unió que al SESE tenen tots els seus equips. Al descans del matx dues nenes han saltat a la pista per donar suport a Míriam Ferreri, que somriu quan ho recorda: "Demà juguen a les nou del matí, són gairebé les onze de la nit i han vingut a veure'ns. Aquest és només un exemple de com és el club de la meua vida. Mai oblidaré que hem pogut disputar la Final a Quatre de la Super Copa a casa i amb la nostra gent, i posant-li les coses molt difícils al Manresa CBF". "Veure les persones que ens estimen animant-nos ens ha regalat una energia extra. A mi m'ha emocionat, la veritat. El SESE tornarà a estar als primers llocs de la classificació, n'estic segura", assegura Laura Hualde.

L'entrenador, Enric González, és més d'anar partit a partit, i entrenament a entrenament. "Ser els amfitrions d'un esdeveniment així i comptar amb una representació molt important del club a la grada és un plus increïble i, ahora, també pot fer que el pes de la responsabilitat sigui més gran. Crec que al primer temps mort he comentat a les jugadores que no ens podíem demanar més de cor i que havíem de millorar el nostre cap perquè estàvem jugant el partit que li interessava al rival", conclou González, a qui fora del pavelló li esperen la família i unes quantes abraçades.

línia

SORTEIG
2 entrades per a

Bruce Springsteen

22 de juny a l'Estadi Olímpic Lluís Companys (Barcelona)

Escaneja per veure les bases i participar-hi

@liniatarxa

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

 www.cruzroja.es

 BIZUM al **33512**

 900 104 971

 Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

- **5€** Manta (individual)
- **33€** Set cuina (5 persones)
- **20€** Tendals plàstics 4 x 6 metres.

* L'import íntegre (3€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Cru Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donatvos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

No t'ho perdís

Foto: The Champions Burger

The Champions Burger

Les millors hamburgueseries d'Europa competeixen entre el 15 i el 26 de maig al The Champions Burger, que se celebra a la Fira de Barcelona. Al recinte, d'accés gratuït, hi ha instal·lats fins a 25 restaurants en les seves respectives *foodtrucks*, on el públic podrà provar totes les hamburgueses i triar la seva preferida. És la segona vegada que la capital catalana acull aquest certamen, que espera acollir més de 220.000 visitants. Es tracta d'un gran esdeveniment gastronòmic que porta gent d'arreu, tenint en compte el fenomen en el qual s'ha convertit aquest plat de la cuina americana.

Famosos

El cantant Joe Jonas (Arizona, els Estats Units, 1989) ha despertat passions aquests últims dies durant la seva visita a Barcelona. Se l'ha vist passejant per Gràcia, visitant la Sagrada Família, banyant-se a la Barceloneta i, en general, gaudint de la cultura catalana i de la ciutat. Es tracta d'un viatge turístic que el germà mitjà dels Jonas Brothers ha fet aprofitant que l'últim cap de setmana de maig actuen al Palau Sant Jordi. L'artista és conegut no només per formar part d'aquesta banda, sinó per haver participat en diverses pel·lícules, entre les quals destaca *Camp Rock*, de la qual va ser protagonista. Joe Jonas, juntament amb els seus germans, són uns ídols de masses, especialment entre els adolescents. Tenen set àlbums, han fet una desena de gires arreu del món i acumulen diversos guardons musicals que reconeixen la seva trajectòria i èxit internacional.

La fitxa

QUI ÉS?

J O E J O N A S

ÉS FAMÓS PER...

Ser el cantant dels Jonas Brothers

El grup aixeca passions, sobretot entre els adolescents

QUÈ HA FET?

Ha visitat Barcelona abans del seu concert

Se l'ha vist a diversos espais emblemàtics de la ciutat

A LES XARXES...

L'artista mou masses

Molts fans s'han mobilitzat per aconseguir una foto amb ell

Llibres

Una llum tímida
Àfrica Alonso

La novel·la narra la història d'amor silenciada entre dues mestres d'escola, la Isabel i la Carmen, durant el franquisme. Es tracta d'una història real que ja va inspirar l'obra teatral musical *Una llum tímida*, escrita també per Àfrica Alonso, i que va guanyar diversos guardons. Ara arriba en forma de llibre, també escrit en castellà.

Teatre

El favor
Susanna Garachana

L'obra explica la història d'en Cesc, que vol ser pare. Fa anys que ell i la seva dona ho estan intentant i no se'n surten, així que organitza un sopar per demanar un petit favor als seus millors amics que provocarà discussions i els portarà a qüestionar-se què és la paternitat, la família, la confiança i, sobretot, la seva amistat. Es pot veure al Teatre Goya.

Música

Ben amunt
Eduard Costa

Després de deixar Els Amics de les Arts, Eduard Costa va iniciar el seu camí en solitari el 2022. *Ben amunt* és el seu tercer disc d'estil pop-rock i inclou un recull de set cançons. Totes elles parlen de l'amor, tractat des de diferents punts de vista, des de la primera trobada íntima fins al romanç entre dues persones grans o l'amor propi.

Pelis i sèries

Un sol radiant
Mònica Cambra i Ariadna Fortuny

El film narra la història de la Mila, una nena d'onze anys que s'enfronta als darrers dies de vida abans de la fi del món. Mentre lluita per comprendre la complexitat de la mort, també intenta mantenir unida la seva família celebrant una festa que té lloc l'últim dia de vida a la terra. Es tracta d'una pel·lícula catalana aclamada per la crítica.

ESTILS DE VIDA

L'esport millora la salut respiratòria

Foto: Freepik

📌 PNEUMATOLOGIA

L'activitat física i la massa corporal són clau per al desenvolupament de la funció pulmonar dels infants, però també tenen implicacions crucials per a la salut respiratòria a llarg termini. Per tant, fer esport regularment és una inversió en salut respiratòria per a la resta de la vida. Aquesta és la conclusió d'un estudi liderat per investigadors de l'Institut de Salut Global de Barcelona i publicat a la revista científica *Thorax*.

L'estudi va fer un seguiment a 1.151 infants i adolescents d'entre 4 i 18 anys mitjançant els resultats de proves d'espirometria, una tècnica que avalua la funció respiratòria a través de l'aire exhalat. Els resultats mostren que el creixement accelerat de la funció pulmonar s'associa a nivells més alts d'activitat física en la primera infància, és a dir, entre els quatre i els set anys, i a un índex més gran de massa corporal a l'edat de quatre anys.

Per als investigadors, això és un argument de pes perquè les polítiques públiques incideixin en la necessitat de promoure una dieta saludable i nivells elevats d'activitat física en els infants, especialment en els que pateixen alguna limitació atribuïda a les condicions ambientals o a una al·lèrgia.

Les claus.....

RESPIRACIÓ

L'activitat física regular contribueix a una millora de la funció respiratòria

INFANTS

Els infants que practiquen esport sovint tindran una millor salut respiratòria

LIMITACIONS

Els menors que pateixen al·lèrgies poden millorar gràcies a l'activitat física

POLÍTIQUES

Les polítiques de salut pública han d'incloure la promoció de l'esport infantil

Foto: Freepik

Els productes alts en proteïna són només per a esportistes?

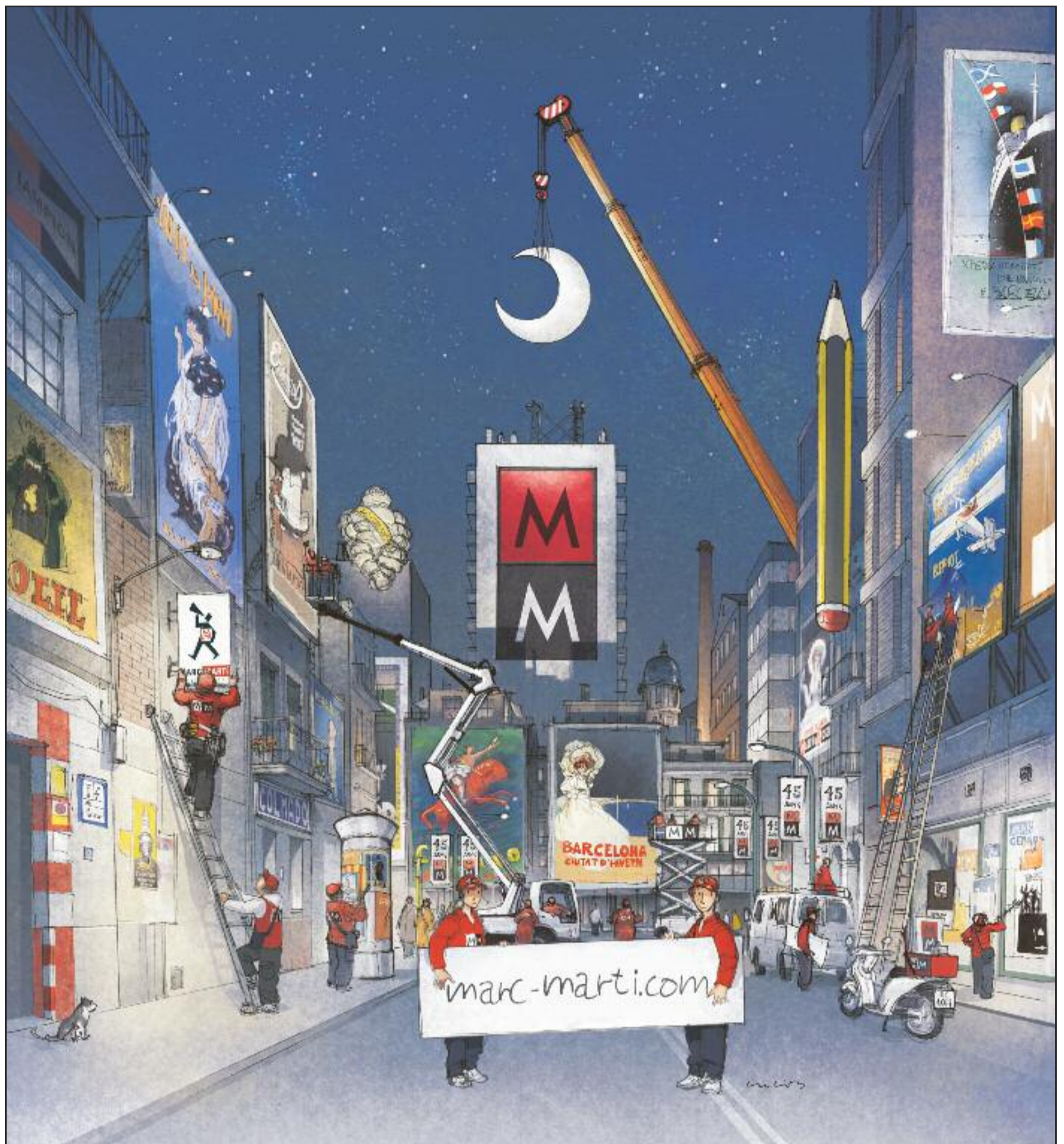

Estem segurs que més d'una vegada deus haver sentit a dir que els productes proteïcics només estan indicats per a les persones que fan activitat esportiva intensa. Doncs has de saber que estàs totalment equivocat!

Les proteïnes són indispensables per gaudir d'una bona salut i tenen funcions essencials per a l'organisme: ajuden al bon funcionament del sistema digestiu i hormonal, contribueixen al sistema immunitari i ajuden a mantenir els músculs en bon estat. És per això que són un nutrient bàsic per a tothom, independentment de la seva condició física, i han d'estar presents en tots els àpats principals (dinar i sopar).

El que sí que varia, però, és la quantitat de proteïna diària recomanada. I és que no són els mateixos grams els que necessita un esportista que una persona de la tercera edat. Així doncs, segons l'OMS, una persona amb una activitat diària normal ha de prendre entre 0,8 i 1 gram de proteïna per cada quilo de pes corporal (multiplicar el seu pes pels grams recomanats de proteïna). En el cas dels esportistes, necessiten augmentar la quantitat de proteïna diària i que aquesta se situï entre 1,5 i 2,5 grams per quilo de pes corporal. Si ens fixem en la gent gran, la quantitat diària de proteïna també varia una mica. La recomanació per a aquestes persones és del voltant de l'1,2 – 1,5 grams de proteïna per quilo de pes.

El més important és consumir les proteïnes indicades segons el grup d'edat a través d'aliments proteïcics d'origen animal (carn, peix, ous i làctics) i d'origen vegetal (llegums, fruita seca, llavors i cereals), però quan no es fa aquesta ingesta es pot recórrer a productes alts en proteïnes, com les **cremes o el iogurt PRO+ d'Ametller Origen**.

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES